

UREDBA (EU) br. 655/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 15. svibnja 2014.****o uspostavi postupka za europski nalog za blokadu računa kako bi se pojednostavila prekogranična naplata duga u građanskim i trgovačkim stvarima**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 81. stavak 2. točke (a), (e) i (f),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Unija je za svoj cilj postavila očuvanje i razvoj područja slobode, sigurnosti i pravde, u kojem je osigurano slobodno kretanje osoba. Radi postupne uspostave takvog područja, Unija treba donijeti mjere koje se odnose na pravosudnu suradnju u građanskim stvarima s prekograničnim implikacijama, posebno kada su one potrebne za ispravno funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (2) U skladu s člankom 81. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), takve mjere mogu uključivati mjere čiji je cilj osigurati, između ostalog, uzajamno priznavanje i izvršenje presuda među državama članicama, učinkovit pristup pravosuđu i uklanjanje prepreka za neometano odvijanje građanskih postupaka, ako je potrebno promicanjem usklađenosti propisa o građanskom postupku koji se primjenjuju u državama članicama.
- (3) Komisija je 24. listopada 2006., pomoću „Zelene knjige o poboljšanju učinkovitosti izvršenja presuda u Europskoj uniji: zapljena bankovnih računa”, pokrenula postupak savjetovanja o potrebi za ujednačenim europskim postupkom blokade bankovnih računa i mogućim značajkama takvog postupka.
- (4) U Stockholmskom programu iz prosinca 2009. ⁽³⁾, koji postavlja slobodu, sigurnost i pravdu kao prioritete u razdoblju od 2010. do 2014., Europsko vijeće pozvalo je Komisiju da procijeni potrebu osiguravanja određenih privremenih mjera i njihovu izvedivost, uključujući zaštitne mjere, na razini Unije, kako bi se, na primjer, spriječio nestanak imovine prije izvršenja zahtjeva te da iznese odgovarajuće prijedloge za poboljšanje učinkovitosti izvršenja presuda u Uniji koje se odnose na bankovne račune i imovinu dužnika.
- (5) Nacionalni postupci za ostvarenje zaštitnih mjera, kao što su nalozi za blokadu računa, postoje u svim državama članicama, ali uvjeti za odobravanje takvih mjera i učinkovitost njihove provedbe znatno se razlikuju. Osim toga, korištenje nacionalnih zaštitnih mjera može biti neodgovarajuće u slučajevima koji imaju prekogranične implikacije, posebno kada vjerovnik želi blokirati nekoliko računa koji se nalaze u različitim državama članicama. Stoga se potrebnim i primjerenim čini donošenje obvezujućeg i izravno primjenjivog pravnog instrumenta Unije, kojim se uspostavlja nov postupak Unije koji u prekograničnim slučajevima omogućuje učinkovitu i brzu blokadu sredstava na bankovnim računima.

⁽¹⁾ SL C 191, 29.6.2012., str. 57.⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 15. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 13. svibnja 2014.⁽³⁾ SL C 115, 4.5.2010., str. 1.

- (6) Postupak utvrđen ovom Uredbom trebao bi služiti kao dodatno i fakultativno sredstvo za vjerovnika koji je i dalje slobodan iskoristiti bilo koji drugi postupak za dobivanje istovrsne mjere u okviru nacionalnog prava.
- (7) Vjerovnik bi trebao moći dobiti zaštitnu mjeru u obliku europskog naloga za blokadu računa („nalog za blokadu” ili „nalog”) koji sprječava prijenos ili povlačenje sredstava koje drži njegov dužnik na bankovnom računu u nekoj državi članici ako postoji opasnost da, bez takve mjere, naknadno izvršenje njegove tražbine prema dužniku bude spriječeno ili znatno otežano. Blokada sredstava koja se nalaze na računu dužnika trebalo bi za posljedicu imati sprečavanje ne samo dužnika, nego i osoba koje je on ovlastio da izvršavaju plaćanja putem tog računa, primjerice putem trajnog naloga ili izravnog terećenja ili korištenjem kreditne kartice, da koriste sredstva.
- (8) Područje primjene ove Uredbe trebalo bi obuhvaćati sve građanske i trgovačke stvari, osim nekih točno utvrđenih stvari. Ova se Uredba posebno ne bi trebala primjenjivati na tražbine prema dužniku u stečajnom postupku. To bi trebalo značiti da se nalog za blokadu ne može izdati protiv dužnika nakon što je u odnosu na njega pokrenut stečajni postupak kako je definirano u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1346/2000 ⁽¹⁾. S druge strane, isključenje bi trebalo omogućiti uporabu naloga za blokadu u svrhu osiguravanja nadoknade štetnih plaćanja koja je takav dužnik izvršio trećim stranama.
- (9) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati na račune kod kreditnih institucija čija je djelatnost zaprimanje depozita ili drugih povratnih sredstava građana te odobravanje kredita za vlastiti račun.

Ona se stoga ne bi trebala primjenjivati na financijske institucije koje ne primaju takve depozite, na primjer, institucije koje financiraju izvozno-ulagačke projekte ili projekte u zemljama u razvoju ili institucije koje pružaju usluge na financijskom tržištu. Nadalje, ova se Uredba ne bi trebala primjenjivati na račune središnjih banaka ni na račune otvorene u središnjim bankama, kada one djeluju u svojstvu monetarnih vlasti, niti na račune koji se ne mogu blokirati putem nacionalnih naloga koji su istovrsni nalogu za blokadu ili koji su po drugoj osnovi zaštićeni od pljenidbe prema pravu države članice u kojoj se vodi predmetni račun.

- (10) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati samo na prekogranične slučajeve i njome bi se trebalo odrediti što predstavlja prekogranični slučaj u ovom konkretnom kontekstu. Za potrebe ove Uredbe, trebalo bi se smatrati da postoji prekogranični slučaj kada se sud, koji se bavi zahtjevom za nalog za blokadu, nalazi u jednoj državi članici, a bankovni se račun, na koji se odnosi nalog, vodi u drugoj državi članici. Trebalo bi se također smatrati da postoji prekogranični slučaj ako vjerovnik ima domicil u jednoj državi članici, a sud i bankovni račun koji je potrebno blokirati nalaze se u drugoj državi članici.

Ova se Uredba ne bi trebala primjenjivati na blokadu računa koji se vode u državi članici u kojoj se nalazi sud pred kojim je podnesen zahtjev za nalog za blokadu ako je domicil vjerovnika također u toj državi članici, čak i ako vjerovnik istodobno podnese zahtjev za nalog za blokadu koji se odnosi na račun ili račune koji se vode u drugoj državi članici. U tom slučaju vjerovnik bi trebao podnijeti dva odvojena zahtjeva, jedan za nalog za blokadu i jedan za nacionalnu mjeru.

- (11) Postupak za nalog za blokadu trebao bi biti dostupan vjerovniku koji želi osigurati izvršenje kasnije presude o meritumu stvari prije pokretanja postupka o meritumu stvari i u bilo kojoj fazi tijekom takvog postupka. Postupak bi trebao biti dostupan vjerovniku koji je već ishodio presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu kojima se od dužnika zahtijeva isplata tražbine vjerovnika.
- (12) Nalog za blokadu trebao bi biti dostupan za potrebe osiguravanja tražbina koje su već dospjele. Također bi trebao biti na raspolaganju za tražbine koje još nisu dospjele ako te tražbine proizlaze iz transakcije ili događaja koji se već dogodio, a njihov je iznos moguće odrediti, uključujući tražbine koje se odnose na štetne radnje, delikte ili kvazi-delikte i privatnim tužbama za naknadu štete ili povrat koja se temelje na djelu zbog kojeg je pokrenut kazneni postupak.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku (SL L 160, 30.6.2000., str. 1.).

Vjerovnik bi trebao moći zahtijevati izdavanje naloga za blokadu u iznosu glavne tražbine ili u manjem iznosu. Potonje može biti u njegovu interesu, primjerice, kada je za dio svoje tražbine već ishodio neko drugo osiguranje.

- (13) Kako bi se osigurala čvrsta veza između postupka za nalog za blokadu i postupka o meritumu stvari, međunarodna nadležnost za izdavanje naloga trebala bi biti na sudovima države članice čiji su sudovi nadležni za odlučivanje o meritumu stvari. Za potrebe ove Uredbe, pojam postupka o meritumu stvari trebao bi obuhvatiti sve postupke čiji je cilj ishodjenje izvršnog naslova na glavnu tražbinu i uključuje na primjer, skraćeni postupak u vezi s platnim nalogima i postupak poput francuskog „procédure de référé”. Ako je dužnik potrošač koji ima domicil u nekoj državi članici, nadležnost za izdavanje naloga trebali bi imati samo sudovi te države članice.
- (14) Uvjetima za izdavanje naloga za blokadu trebala bi se postići odgovarajuća ravnoteža između interesa vjerovnika da ishodi nalog i interesa dužnika da spriječi zlouporabu naloga.

Slijedom toga, kada vjerovnik podnese zahtjev za nalog za blokadu prije nego što ishodi presudu, sud kojem je zahtjev podnesen trebao bi steći uvjerenje, na temelju dokaza koje je podnio vjerovnik, da će vjerovnik uspjeti u meritumu svojeg zahtjeva prema dužniku.

Nadalje, od vjerovnika bi se u svim situacijama trebalo zahtijevati, uključujući nakon što je već ishodio presudu, da na sudu prihvatljiv način dokaže da je za njegovu tražbinu hitno potrebna sudska zaštita i da bi, bez naloga, izvršenje postojeće ili buduće presude moglo biti spriječeno ili znatno otežano jer postoji stvarna opasnost da će dužnik, prije nego što vjerovnik uspije ostvariti izvršenje postojeće ili buduće presude, potrošiti, sakriti ili uništiti imovinu ili raspolagati imovinom ispod njezine vrijednosti, u neuobičajenoj mjeri ili pomoću neuobičajenih aktivnosti.

Sud bi trebao ocijeniti dokaze koje je vjerovnik podnio kako bi dokazao postojanje takve opasnosti. To bi se moglo odnositi, na primjer, na ponašanje dužnika u odnosu na tražbinu vjerovnika ili u prethodnom sporu između stranaka, na kreditnu povijest dužnika, na narav dužnikove imovine i na bilo kakvu nedavnu radnju koju je dužnik poduzeo u odnosu na svoju imovinu. U ocjeni dokaza sud može smatrati da povlačenja s računa i izdaci dužnika za održavanje normalnog tijeka poslovanja ili periodični obiteljski troškovi sami po sebi nisu neuobičajeni. Samo neplaćanje ili osporavanje tražbine ili sama činjenica da dužnik ima više vjerovnika ne bi se trebali, sami po sebi, smatrati dostatnim dokazima za opravdanje izdavanja naloga. Ni sama činjenica da su financijske okolnosti dužnika loše ili u pogoršanju ne bi trebala, sama po sebi, sačinjavati dostatan temelj za izdavanje naloga. Međutim, sud te čimbenike može uzeti u obzir u ukupnoj ocjeni postojanja opasnosti.

- (15) Kako bi se osigurao učinak iznenađenja naloga za blokadu i kako bi se osiguralo da on bude korisno sredstvo za vjerovnika koji nastoji naplatiti dugove od dužnika u prekograničnim slučajevima, dužnik ne bi trebao biti obaviješten o zahtjevu vjerovnika niti bi trebao biti saslušan prije izdavanja naloga ili obaviješten o nalogu prije njegove provedbe. Kada na osnovi dokaza i informacija koje dostavi vjerovnik ili, ako je primjenjivo, njegov svjedok (njegovi svjedoci), sud ne stekne uvjerenje da je blokiranje jednog ili više predmetnih računa opravdano, ne bi trebao izdati nalog.
- (16) U situacijama u kojima vjerovnik podnosi zahtjev za izdavanje naloga za blokadu prije pokretanja postupka o meritumu stvari pred sudom, ova bi ga Uredba trebala obvezati da takav postupak pokrene unutar određenog roka te bi ga također trebala obvezati da dokaz o takvom pokretanju postupka dostavi sudu kojem je podnio zahtjev za izdavanje naloga. Ako vjerovnik ne ispuni ovu obvezu, sud bi trebao po službenoj dužnosti opozvati nalog ili bi se nalog automatski trebao prekinuti.
- (17) S obzirom na nepostojanje prethodnog saslušanja dužnika, ovom bi Uredbom trebalo predvidjeti posebne zaštitne mjere kako bi se spriječila zlouporaba naloga i zaštitila prava dužnika.

- (18) Jedna od takvih važnih zaštitnih mjera trebala bi biti mogućnost da se od vjerovnika zahtijeva davanje osiguranja kako bi se osiguralo da se dužniku u kasnijoj fazi može nadoknaditi bilo kakva šteta koju mu je uzrokovao nalog za blokadu. Ovisno o nacionalnom pravu, takvo bi se osiguranje moglo dati u obliku garantnog pologa ili alternativnog jamstva, kao što je bankarska garancija ili hipoteka. Sud bi trebao imati diskrecijsko pravo utvrđivanja iznosa osiguranja dovoljnog za sprečavanje zlorabe naloga i za osiguravanje naknade dužniku te bi, u nedostatku određenog dokaza o iznosu eventualne štete, sud trebao moći iznos na koji se treba izdati nalog smatrati smjernicom za određivanje iznosa osiguranja.

U slučajevima kada vjerovnik još nije ishodio presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu kojom se od dužnika zahtijeva isplata tražbine vjerovnika, davanje osiguranja trebalo bi biti pravilo i sud bi samo iznimno trebao odustati od tog zahtjeva ili zahtijevati davanje osiguranja u nižem iznosu ako smatra da je takvo osiguranje neprimjereno, suvišno ili nerazmjerno u okolnostima slučaja. Takve okolnosti mogu, primjerice, biti da puno elemenata govori u prilog stajalištu vjerovnika, ali on nema dovoljno sredstava za davanje osiguranja, da se tražbina odnosi na održavanje ili isplatu plaća ili da je tražbina takvog opsega da nalog vjerojatno ne bi prouzročio nikakvu štetu dužniku, primjerice dug malog poduzetništva.

U slučajevima kada je vjerovnik već ishodio presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu, davanje osiguranja trebalo bi prepustiti diskrecijskom pravu suda. Davanje osiguranja može, primjerice, biti primjereno, osim u gore spomenutim iznimnim okolnostima, kada presuda čije izvršenje nalog za blokadu namjerava osigurati još nije izvršiva ili je samo privremeno izvršiva zbog pokrenutog žalbenog postupka.

- (19) Drugi važan element za postizanje odgovarajuće ravnoteže interesa vjerovnika i dužnika trebalo bi biti pravilo o odgovornosti vjerovnika za svu štetu nanесenu dužniku nalogom za blokadu. Ova bi Uredba, stoga, kao minimalnu normu, trebala predvidjeti odgovornost vjerovnika za štetu nanесenu dužniku nalogom za blokadu nastalu pogreškom vjerovnika. U tom kontekstu, teret dokaza trebao bi snositi dužnik. Što se tiče razloga za odgovornost kako je određeno ovom Uredbom, trebalo bi predvidjeti usklađeno pravilo kojim se uspostavlja oboriva predmnijeva pogreške vjerovnika.

Nadalje, države članice trebale bi moći održati ili uvesti u svoje nacionalno pravo druge razloge za odgovornost osim onih navedenih u ovoj Uredbi. Za takve druge razloge za odgovornost države članice bi također trebale moći zadržati ili uvesti druge vrste odgovornosti, kao što je objektivna odgovornost.

Ova bi Uredba također trebala utvrditi pravilo o sukobu prava, kojim se određuje da bi pravo koje se primjenjuje za odgovornost vjerovnika trebalo biti pravo države članice izvršenja. Kada postoji više država članica izvršenja, pravo koje se primjenjuje trebalo bi biti pravo države članice izvršenja u kojoj dužnik ima uobičajeno boravište. U slučaju kada dužnik nema uobičajeno boravište ni u jednoj državi članici izvršenja, pravo koje se primjenjuje trebalo bi biti pravo države članice izvršenja s kojom je predmet najuže povezan. Pri utvrđivanju najuže veze, visina iznosa blokirano u različitim državama članicama izvršenja mogla bi biti jedan od čimbenika koje bi sud trebao uzeti u obzir.

- (20) Kako bi se prevladale postojeće praktične poteškoće u ishođenju informacija o lokaciji bankovnog računa dužnika u prekograničnom okviru, ova bi Uredba trebala odrediti mehanizam kojim se vjerovniku omogućuje podnošenje zahtjeva da sud prije izdavanja naloga za blokadu isходи informacije potrebne radi identifikacije dužnikova računa od nadležnog tijela za informacije u onoj državi članici u kojoj vjerovnik smatra da dužnik posjeduje račun. S obzirom na specifičnu prirodu takve intervencije od strane tijela javne vlasti i takvog pristupa privatnim podacima, pristup informacijama o računu trebao bi, kao pravilo, biti omogućen samo u slučajevima kada je vjerovnik već ishodio izvršivu presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu. Međutim, iznimno bi trebalo omogućiti vjerovniku da podnese zahtjev za informacijama o računu u slučajevima kada njegova presuda, sudska nagodbu ili vjerodostojna isprava još nisu izvršivi. Takav bi zahtjev trebalo omogućiti kada se, uzimajući u obzir relevantne okolnosti, radi o značajnom iznosu koji treba blokirati i kada sud stekne uvjerenje, na temelju dokaza koje je vjerovnik dostavio, da postoji hitna potreba za takvim informacijama o računu zbog toga što postoji opasnost da bi bez njih naknadno izvršenje tražbine vjerovnika prema dužniku vjerojatno bilo ugroženo te bi to moglo dovesti od značajnog pogoršanja financijskog stanja vjerovnika.

Kako bi se omogućilo funkcioniranje tog mehanizma, države članice bi u svojem nacionalnom pravu trebale omogućiti jednu ili više djelotvornih i učinkovitih metoda za ishođenje takvih informacija koje nisu nesrazmjerno skupe ili vremenski zahtjevne. Taj bi se mehanizam trebao primjenjivati samo ako su ispunjeni svi uvjeti i zahtjevi za izdavanje naloga za blokadu i ako je vjerovnik u svojem zahtjevu valjano obrazložio razlog za sumnju da dužnik posjeduje jedan ili više računa u određenoj državi članici, primjerice jer dužnik radi ili obavlja djelatnost u toj državi članici ili ondje posjeduje imovinu.

- (21) Kako bi se osigurala zaštita osobnih podataka dužnika, ishođene informacije o identifikaciji bankovnog ili bankovnih računa dužnika ne bi se trebale dostaviti vjerovniku. One bi se trebale dostaviti samo sudu koji je podnio zahtjev i iznimno banci, ako banka ili drugi subjekt nadležan za izvršenje naloga u državi članici izvršenja ne može identificirati račun dužnika na temelju informacija sadržanih u nalogu, primjerice kada postoje računi kod iste banke u posjedu više osoba s istim imenom i istom adresom. Kada se, u takvom slučaju, u nalogu navodi da je broj ili da su brojevi računa koje treba blokirati ishođeni putem zahtjeva za informacijama, banka bi trebala zatražiti navedene informacije od tijela za informacije države članice izvršenja i trebala bi takav zahtjev moći uputiti na neslužben i jednostavan način.
- (22) Ova bi Uredba trebala vjerovniku odobriti pravo na podnošenje žalbe na odbijanje izdavanja naloga za blokadu. To pravo ne bi trebalo dovoditi u pitanje mogućnost vjerovnika da ponovno podnese zahtjev za nalog za blokadu na temelju novih činjenica ili novih dokaza.
- (23) Provedbene strukture za blokadu bankovnih računa značajno se razlikuju među državama članicama. Kako bi se izbjeglo udvostručavanje tih struktura u državama članicama te kako bi se poštovali nacionalni postupci u mjeri u kojoj je moguće, ova bi se Uredba trebala, što se tiče izvršenja i stvarne provedbe naloga za blokadu, temeljiti na postojećim metodama i strukturama za izvršenje i provedbu istovrsnih nacionalnih naloga u državi članici u kojoj treba izvršiti nalog.
- (24) Kako bi se osiguralo brzo izvršenje, ova bi Uredba trebala predvidjeti slanje naloga iz države članice izdavanja nadležnom tijelu države članice izvršenja putem svih odgovarajućih sredstava koja osiguravaju da je sadržaj poslanih dokumenata istinit i vjerodostojan te lako čitljiv.
- (25) Po primitku naloga za blokadu nadležno tijelo države članice izvršenja trebalo bi poduzeti potrebne korake za izvršenje naloga u skladu s nacionalnim pravom, slanjem primljenog naloga banci ili drugom subjektu nadležnom za izvršenje takvih naloga u toj državi članici ili, kada je tako predviđeno nacionalnim pravom, davanjem naputka banci za provedbu naloga na drugi način.
- (26) Ovisno o metodi koja je dostupna u okviru prava države članice izvršenja za istovrsne nacionalne naloge, nalog za blokadu trebalo bi provesti uskratim raspolaganja blokiranog iznosa na računu dužnika ili, kada je tako predviđeno nacionalnim pravom, prijenosom tog iznosa na račun određen u svrhu blokiranja, što bi mogao biti račun nadležnog tijela izvršenja, suda, banke u kojoj dužnik ima račun ili banke određene kao subjekta za koordinaciju blokiranja bankovnih računa u određenom predmetu.
- (27) Ova Uredba ne bi trebala isključivati mogućnost da se plaćanje naknada za izvršenje naloga za blokadu zatraži unaprijed. To bi pitanje trebalo prepustiti nacionalnom pravu države članice u kojoj treba izvršiti nalog.
- (28) Nalog za blokadu trebao bi biti u istom rangu, ako rangiranje postoji, kao istovrstan nacionalni nalog države članice izvršenja. Ako prema nacionalnom pravu određene mjere izvršenja imaju prednost nad mjerama blokade, istu bi im prednost trebalo dati u odnosu na naloge za blokadu u okviru ove Uredbe. Za potrebe ove Uredbe, naloge *in personam*, koji postoje u nekim nacionalnim pravnim sustavima, trebalo bi smatrati istovrsnim nacionalnim nalogima.

- (29) U ovoj bi se Uredbi trebalo predvidjeti nametanje obveze banci ili drugom subjektu nadležnom za izvršenje naloga za blokadu u državi članici izvršenja da se očituje je li nalog doveo do blokade bilo kojih sredstava dužnika i, ako jest, u kojoj mjeri, te obveze vjerovniku da osigura otpuštanje svih blokiranih sredstava koja prelaze iznos određen u nalogu.
- (30) Ova bi Uredba trebala štititi pravo dužnika na pošteno suđenje i njegovo pravo na djelotvoran pravni lijek te bi mu stoga, uzimajući u obzir *ex parte* prirodu postupka za izdavanje naloga za blokadu, trebala omogućiti osporavanje naloga ili njegova izvršenja zbog razloga predviđenih ovom Uredbom neposredno nakon provedbe naloga.
- (31) U tom kontekstu, ovom bi se Uredbom trebalo zahtijevati da se nalog za blokadu, svi dokumenti koje je vjerovnik podnio sudu u državi članici izdavanja te potrebni prijevodi dostave dužniku odmah nakon provedbe naloga. Sud bi trebao imati diskrecijske ovlasti za prilaganje svih dodatnih dokumenata na kojima je temeljio svoju odluku i koje dužnik može trebati u postupku po pravnom sredstvu, kao što su vjerni prijepisi svih usmenih saslušanja.
- (32) Dužnik bi trebao moći zatražiti preispitivanje naloga za blokadu, posebno ako uvjeti ili zahtjevi određeni u ovoj Uredbi nisu ispunjeni ili ako su se okolnosti koje su dovele do izdavanja naloga promijenile na način da izdavanje naloga više ne bi bilo utemeljeno. Na primjer, pravno bi sredstvo trebalo biti dostupno dužniku ako predmet nije predstavljao prekogranični slučaj kako je definirano u ovoj Uredbi, ako se nisu poštovala pravila o nadležnosti određena u ovoj Uredbi, ako vjerovnik nije pokrenuo postupak o meritumu stvari unutar rokova predviđenih ovom Uredbom i ako sud nije posljedično po službenoj dužnosti opozvao nalog ili ako nalog nije automatski prekinut, ako za tražbinu vjerovnika nije bila potrebna hitna zaštita u obliku naloga za blokadu jer nije postojala opasnost od sprečavanja ili značajnog otežavanja naknadnog izvršenja te tražbine, ili ako davanje osiguranja nije bilo u skladu sa zahtjevima određenima ovom Uredbom.
- Pravno bi sredstvo također trebalo biti dostupno dužniku ako mu nisu uručeni nalog i izjava o blokadi kako je predviđeno u ovoj Uredbi ili ako dokumenti koji su mu uručeni ne ispunjavaju jezične zahtjeve predviđene u ovoj Uredbi. Međutim, takvo se pravno sredstvo ne bi trebalo odobriti ako se izostanak izvršenja dostave ili prijevoda ukloni u odgovarajućem roku. Radi izvršenja prvotno neizvršene dostave, vjerovnik bi trebao podnijeti zahtjev tijelu zaduženom za dostavu u državi članici izdavanja kako bi se relevantni dokumenti dostavili dužniku preporučenom poštom ili, kada je dužnik suglasan s preuzimanjem dokumenata na sudu, osigurati sudu potrebne prijevode dokumenata. Takav zahtjev ne bi trebao biti potreban ako su posljedice prvotno neizvršene dostave već otklonjene na drugi način, primjerice ako je, u skladu s nacionalnim pravom, sud po službenoj dužnosti pokrenuo dostavu.
- (33) Pitanje tko mora osigurati prijevode koji se zahtijevaju u okviru ove Uredbe i tko mora snositi troškove takvih prijevoda prepušta se nacionalnom pravu.
- (34) Nadležnost za odobravanje pravnih sredstava protiv izdavanja naloga za blokadu trebali bi imati sudovi država članica u kojima je nalog izdan. Nadležnost za odobravanje pravnih sredstava protiv izvršenja naloga trebali bi imati sudovi ili, prema potrebi, nadležna tijela izvršenja u državi članici izvršenja.
- (35) Dužnik bi trebao imati pravo tražiti oslobađanje blokiranih sredstava ako pribavi odgovarajuće alternativno osiguranje. Takvo bi se alternativno osiguranje moglo dati u obliku garantnog pologa ili alternativnog jamstva, kao što je bankarska garancija ili hipoteka.

- (36) Ovom Uredbom trebalo bi se osigurati da blokada dužnikova računa ne utječe na iznose koji su izuzeti od pljenidbe na temelju prava države članice izvršenja, na primjer iznose nužne za osiguranje sredstava za život dužnika i njegove obitelji. Ovisno o postupovnom sustavu primjenjivom u toj državi članici, odgovarajući iznos trebao bi biti ili izuzet prije provedbe naloga po službenoj dužnosti od strane odgovornog tijela, koji bi mogao biti sud, banka ili nadležno tijelo izvršenja, ili izuzet na zahtjev dužnika nakon provedbe naloga. U slučaju da su blokirani računi u nekoliko država članica i da se izuzeće primijenilo više nego jedanput, vjerovnik bi trebao moći nadležnom sudu bilo koje države članice izvršenja ili, kada je tako predviđeno nacionalnim pravom dotične države članice izvršenja, nadležnom tijelu izvršenja u toj državi članici, podnijeti zahtjev za prilagodbu izuzeća koje se primjenjuje u toj državi članici.
- (37) Kako bi se osiguralo brzo i neodgodivo izdavanje i izvršenje naloga za blokadu, ovom bi se Uredbom trebali uspostaviti rokovi unutar kojih se moraju dovršiti odgovarajući koraci postupka. Sudovima ili tijelima uključenima u postupak trebalo bi dopustiti odstupanje od tih rokova samo u iznimnim okolnostima, na primjer u predmetima od pravne ili činjenične složenosti.
- (38) Za potrebe izračuna razdoblja i rokova predviđenih ovom Uredbom trebalo bi primjenjivati Uredbu (EEZ, Euratom) br. 1182/71 Vijeća ⁽¹⁾.
- (39) Kako bi se olakšala primjena ove Uredbe, trebalo bi predvidjeti obvezu kojom se od država članica zahtijeva da Komisiji pružaju određene informacije koje se odnose na njihovo zakonodavstvo i postupke u vezi s nalogima za blokadu i istovrsnim nacionalnim nalogima.
- (40) Kako bi se olakšala primjena ove Uredbe u praksi, trebalo bi uspostaviti standardne obrasce, posebno za zahtjev za nalog, za sami nalog, za izjavu u vezi s blokadom sredstava i za zahtjev za pravno sredstvo ili žalbu u okviru ove Uredbe.
- (41) Kako bi se povećala učinkovitost postupka, ova bi Uredba trebala omogućiti uporabu modernih komunikacijskih tehnologija u najvećoj mogućoj mjeri dozvoljenoj postupovnim pravilima dotičnih država članica, posebno za potrebe ispunjavanja standardnih obrazaca predviđenih ovom Uredbom i komunikacije među tijelima uključenima u postupak. Nadalje, metode potpisivanja naloga za blokadu i drugih dokumenata u okviru ove Uredbe trebale bi biti tehnološki neutralne kako bi se omogućila primjena postojećih metoda, kao što su digitalna certifikacija ili sigurna provjera vjerodostojnosti, te radi budućeg tehnološkog razvoja u tom području.
- (42) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u vezi s uspostavom i naknadnom izmjenom standardnih obrazaca predviđenih ovom Uredbom. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (43) Za donošenje provedbenih akata o uspostavi i naknadnoj izmjeni standardnih obrazaca predviđenih ovom Uredbom trebalo bi se koristiti savjetodavni postupak u skladu s člankom 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
- (44) Ova Uredba poštuje temeljna prava i načela priznata u Povelji Europske unije o temeljnim pravima. Posebno za cilj ima osiguravanje poštovanja privatnog i obiteljskog života, zaštite osobnih podataka, prava na vlasništvo te prava na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje, u skladu s njezinim člankom 7., 8., 17. odnosno 47.

⁽¹⁾ Uredba (EEZ, Euratom) br. 1182/71 Vijeća od 3. lipnja 1971. o utvrđivanju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove (SL L 124, 8.6.1971., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (45) U kontekstu pristupa osobnim podacima te uporabe i slanja takvih podataka u skladu s ovom Uredbom, trebalo bi postupati u skladu sa zahtjevima Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ kako je prenesena u nacionalno pravo država članica.
- (46) Za potrebe primjene ove Uredbe potrebno je, međutim, utvrditi određene posebne uvjete za pristup osobnim podacima te njihovu uporabu i slanje. U tom je kontekstu u obzir uzeto mišljenje Europskog nadzornika za zaštitu podataka ⁽²⁾. Obavješćivanje osobe čiji se podaci obrađuju trebalo bi se provoditi u skladu s nacionalnim pravom. Međutim, obavijest dužniku o objavi informacija o njegovom računu ili računima trebalo bi odgoditi za 30 dana, kako bi se spriječilo da rana obavijest ugrozi učinak naloga za blokadu.
- (47) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, to jest uspostavu postupka Unije za zaštitnu mjeru koja vjerovniku omogućuje ishođenje naloga za blokadu kojim se sprečava ugrožavanje naknadnog izvršenja tražbine vjerovnika putem prijenosa ili povlačenja sredstava u posjedu dužnika na bankovnom računu unutar Unije, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svojeg opsega i učinaka on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (48) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati samo na države članice koje ona obvezuje u skladu s Ugovorima. Postupak za ishođenje naloga za blokadu predviđen ovom Uredbom trebao bi, stoga, biti dostupan samo vjerovnicima koji imaju domicil u državi članici koju ova Uredba obvezuje, a nalozi izdani na temelju ove Uredbe trebali bi se odnositi samo na blokadu bankovnih računa koji se vode u takvoj državi članici.
- (49) U skladu s člankom 3. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, koji je priložen UEU-u i UFEU-u, Irska je obavijestila da želi sudjelovati u donošenju i primjeni ove Uredbe.
- (50) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, koji je priložen UEU-u i UFEU-u, te ne dovodeći u pitanje članak 4. tog protokola, Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (51) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, koji je priložen UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE 1.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

1. Ovom Uredbom uspostavlja se postupak Unije kojim se vjerovniku omogućuje ishođenje europskog naloga za blokadu računa („nalog za blokadu” ili „nalog”) kojim se sprečava da naknadno izvršenje tražbine vjerovnika bude ugroženo prijenosom ili povlačenjem sredstava do iznosa koji je naveden u nalogu, a koja dužnik drži ili se u njegovo ime drže na bankovnom računu koji se vodi u državi članici.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

⁽²⁾ SL C 373, 21.12.2011., str. 4.

2. Nalog za blokadu na raspolaganju je vjerovniku kao alternativa mjerama blokade u okviru nacionalnog prava.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na novčane tražbine u građanskim i trgovačkim stvarima u prekograničnim slučajevima, kako je definirano člankom 3., bez obzira na vrstu dotičnog suda. Posebno se ne odnosi na porezne, carinske ili administrativne stvari ni na odgovornost države za postupanje ili nepostupanje pri izvršavanju državne vlasti („*acta iure imperii*”).

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na:

(a) vlasnička prava koja proizlaze iz bračnog odnosa ili odnosa za koji se u okviru prava primjenjivog na takav odnos smatra da ima učinke usporedive s brakom;

(b) oporuke i nasljeđivanje, uključujući obveze uzdržavanja nastale zbog smrti;

(c) tražbine prema dužniku u odnosu na kojeg je pokrenut stečajni postupak, postupak likvidacije insolventnih trgovačkih društava ili drugih pravnih osoba, sudska nagodba, postupak poravnanja ili analogan postupak;

(d) socijalnu sigurnost;

(e) arbitražu.

3. Ova se Uredba ne primjenjuje na bankovne račune koji su izuzeti od pljenidbe u okviru prava države članice u kojoj se vodi račun ni na račune koji se vode u vezi s funkcioniranjem bilo kojeg sustava kako je definiran u članku 2. točki (a) Direktive 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

4. Ova se Uredba ne primjenjuje na bankovne račune središnjih banaka ni na bankovne račune otvorene u središnjim bankama, kada one djeluju u svojstvu monetarnih vlasti.

Članak 3.

Prekogranični slučajevi

1. Za potrebe ove Uredbe prekograničnim slučajem smatra se slučaj kad se bankovni račun ili računi koje treba blokirati putem naloga za blokadu vode u državi članici koja nije:

(a) država članica suda kojem je podnesen zahtjev za nalog za blokadu u skladu s člankom 6.; ili

(b) država članica u kojoj vjerovnik ima domicil.

2. Relevantan trenutak za određivanje je li slučaj u pitanju prekogranični slučaj jest datum kada se zahtjev za nalog za blokadu podnese sudu koji je nadležan za izdavanje naloga za blokadu.

⁽¹⁾ Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira (SL L 166, 11.6.1998., str. 45.).

Članak 4.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

1. „bankovni račun” ili „račun” znači bilo koji račun na kojem se nalaze sredstva koja se u banci drže u ime dužnika ili u ime treće strane, a za račun dužnika;
2. „banka” znači kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, uključujući podružnice, u smislu članka 4. stavka 1. točke 17. te uredbe, kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave unutar Unije ili, u skladu s člankom 47. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, izvan Unije kada se te podružnice nalaze unutar Unije;
3. „sredstva” znači novac uplaćen na račun u bilo kojoj valuti ili slične tražbine za isplatu novca, kao što su depoziti na tržištu novca;
4. „država članica u kojoj se vodi bankovni račun” znači:
 - (a) država članica naznačena na IBAN-u računa (međunarodni broj bankovnog računa); ili
 - (b) u slučaju računa koji nema IBAN, država članica u kojoj se nalazi mjesto uprave banke u kojoj se vodi račun ili, kada se račun vodi u podružnici, država članica u kojoj se nalazi podružnica;
5. „tražbina” znači tražbina za plaćanje određenog iznosa novca koji je dospio ili tražbina za plaćanje odredivog iznosa novca koji proizlazi iz transakcije ili događaja koji se već dogodio pod uvjetom da se takva tražbina može zahtijevati pred sudom;
6. „vjerovnik” znači fizička osoba s domicilom u nekoj državi članici ili pravna osoba s domicilom u nekoj državi članici ili bilo koji drugi subjekt s domicilom u nekoj državi članici, koji ima pravnu sposobnost tužiti ili biti tužen na temelju prava države članice te koji podnosi zahtjev za, ili je već ishodio, nalog za blokadu koji se odnosi na tražbinu;
7. „dužnik” znači fizička osoba ili pravna osoba ili bilo koji drugi subjekt koji ima pravnu sposobnost tužiti ili biti tužen na temelju prava države članice, protiv kojeg vjerovnik želi ishoditi, ili je već ishodio, nalog za blokadu koji se odnosi na tražbinu;
8. „presuda” znači bilo koja presuda koju je donio sud države članice, bez obzira na to kako se presuda naziva, uključujući odluku o određivanju troškova ili izdataka od strane sudskog službenika;
9. „sudska nagodba” znači nagodba koju je odobrio sud države članice ili koja je sklopljena pred sudom države članice tijekom postupka;

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

10. „vjerodostojna isprava” znači dokument koji je službeno sastavljen ili registriran kao vjerodostojna isprava u državi članici i čija se vjerodostojnost:
- (a) odnosi na potpis i sadržaj isprave; i
 - (b) utvrđena je od strane tijela javne vlasti ili drugog tijela ovlaštenog u tu svrhu;
11. „država članica izdavanja” znači država članica u kojoj je nalog za blokadu izdan;
12. „država članica izvršenja” znači država članica u kojoj se vodi bankovni račun koji se blokira;
13. „tijelo za informacije” znači tijelo koje je jedna država članica odredila kao nadležno za potrebe ishođenja potrebnih informacija o računu ili računima dužnika u skladu s člankom 14.;
14. „nadležno tijelo” znači tijelo ili tijela koja je država članica odredila kao nadležna za primitak, slanje ili dostavu u skladu s člankom 10. stavkom 2., člankom 23. stavcima 3., 5. i 6., člankom 25. stavkom 3., člankom 27. stavkom 2., člankom 28. stavkom 3. i člankom 36. stavkom 5. drugim podstavkom;
15. „domicil” znači domicil kako je određen u skladu s člancima 62. i 63. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

POGLAVLJE 2.

POSTUPAK ZA ISHOĐENJE NALOGA ZA BLOKADU

Članak 5.

Dostupnost

Nalog za blokadu na raspolaganju je vjerovniku u sljedećim situacijama:

- (a) prije nego što vjerovnik pokrene postupak u državi članici protiv dužnika o meritumu stvari ili u bilo kojoj fazi tijekom takvog postupka sve do donošenja presude ili odobrenja ili sklapanja sudske nagodbe;
- (b) nakon što vjerovnik u državi članici ishodi presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu kojom se od dužnika zahtijeva isplata tražbine vjerovnika.

Članak 6.

Nadležnost

1. Kada vjerovnik još nije ishodio presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu, za izdavanje naloga za blokadu nadležni su sudovi države članice koji imaju nadležnost za odlučivanje o meritumu stvari, u skladu s relevantnim pravilima o nadležnosti koja su primjenjiva.
2. Neovisno o stavku 1., kada je dužnik potrošač koji je sklopio ugovor s vjerovnikom za potrebe koje se mogu smatrati izvan opsega dužnikova poslovanja ili zanimanja, za izdavanje naloga za blokadu s ciljem osiguravanja tražbine koja je povezana s tim ugovorom isključivo su nadležni sudovi države članice u kojoj dužnik ima domicil.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, 20.12.2012., str. 1.).

3. Kada je vjerovnik već ishodio presudu ili sudsku nagodbu, za izdavanje naloga za blokadu za tražbinu navedenu u presudi ili sudskoj nagodbi nadležni su sudovi države članice u kojoj je presuda izdana ili je sudska nagodba odobrena ili sklopljena.

4. Kada je vjerovnik ishodio vjerodostojnu ispravu, za izdavanje naloga za blokadu za tražbinu navedenu u toj ispravi nadležni su sudovi određeni u tu svrhu u državi članici u kojoj je ta isprava sastavljena.

Članak 7.

Uvjeti za izdavanje naloga za blokadu

1. Sud izdaje nalog za blokadu kada je vjerovnik podnio dovoljno dokaza da sud uvjeri da postoji hitna potreba za zaštitnom mjerom u obliku naloga za blokadu jer postoji stvarna opasnost da će bez takve mjere naknadno izvršenje vjerovnikove tražbine prema dužniku biti spriječeno ili znatno otežano.

2. Kada vjerovnik još nije u državi članici ishodio presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu kojom se od dužnika zahtijeva isplata tražbine vjerovnika, vjerovnik također podnosi dovoljno dokaza da sud uvjeri u vjerojatnost uspjeha u meritumu svoje tražbine prema dužniku.

Članak 8.

Zahtjev za nalog za blokadu

1. Zahtjevi za nalog za blokadu podnose se putem obrasca uspostavljenog u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 52. stavka 2.

2. Zahtjev sadržava sljedeće podatke:

(a) ime i adresu suda kojem se podnosi zahtjev;

(b) podatke o vjerovniku: ime i kontaktne podatke i, prema potrebi, ime i kontaktne podatke vjerovnikovog zastupnika, i:

i. kada je vjerovnik fizička osoba, njegov datum rođenja i, ako je primjenjivo te ako postoji, njegov identifikacijski broj ili broj putovnice; ili

ii. kada je vjerovnik pravna osoba ili neki drugi subjekt koji ima pravnu sposobnost tužiti ili biti tužen na temelju prava države članice, državu njegova sastavljanja, osnivanja ili registracije te njegov identifikacijski broj ili broj registracije ili, ako taj broj ne postoji, datum i mjesto njegova sastavljanja, osnivanja ili registracije;

(c) podatke o dužniku: ime i kontaktne podatke i, prema potrebi, ime i kontaktne podatke dužnikovog zastupnika i, ako je dostupno:

i. kada je dužnik fizička osoba, njegov datum rođenja i identifikacijski broj ili broj putovnice; ili

ii. ako je dužnik pravna osoba ili neki drugi subjekt koji ima pravnu sposobnost tužiti ili biti tužen na temelju prava države članice, državu njegova sastavljanja, osnivanja ili registracije te njego identifikacijski broj ili broj registracije ili, ako taj broj ne postoji, datum i mjesto njegov sastavljanja, osnivanja ili registracije;

(d) broj kojim je moguće identificirati banku, kao što je IBAN ili BIC i/ili naziv i adresu banke u kojoj dužnik ima jedan ili više računa koje treba blokirati;

- (e) ako je dostupan, broj jednog ili više računa koje treba blokirati i, u tom slučaju, naznaku treba li blokirati neke druge račune koje dužnik ima u istoj banci;
- (f) kada nije moguće navesti podatke koji se zahtijevaju prema točki (d), izjavu da se zahtjev podnosi u svrhu ishođenja informacija o računu u skladu s člankom 14., kada je takav zahtjev moguć, i obrazloženje zašto vjerovnik vjeruje da dužnik ima jedan ili više računa u banci u određenoj državi članici;
- (g) iznos za koji se traži nalog za blokadu:
 - i. kada vjerovnik još nije ishodio presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu, iznos glavne tražbine ili njezina dijela i svih naplativih kamata sukladno članku 15.;
 - ii. ako je vjerovnik već ishodio presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu, iznos glavne tražbine kako je utvrđeno u presudi, sudskoj nagodbi ili vjerodostojnoj ispravi ili njezina dijela i svih naplativih kamata i troškova sukladno članku 15.;
- (h) kada vjerovnik još nije ishodio presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu:
 - i. opis svih relevantnih elemenata na kojima se temelji nadležnost suda kojem je podnesen zahtjev za izdavanje naloga za blokadu;
 - ii. opis svih relevantnih okolnosti na kojima se temelji tražbina i, ako je primjenjivo, tražbina na osnovi kamata;
 - iii. izjava u kojoj se navodi je li vjerovnik već pokrenuo postupak protiv dužnika o meritumu stvari;
- (i) kada je vjerovnik već ishodio presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu, izjava da se još nije postupilo po presudi, sudskoj nagodbi ili vjerodostojnoj ispravi ili, kada se djelomično postupilo, navod o opsegu nepostupanja;
- (j) opis svih relevantnih okolnosti koje opravdavaju izdavanje naloga za blokadu, kako se zahtijeva člankom 7. stavkom 1.;
- (k) prema potrebi, navođenje razloga zašto je vjerovnik uvjeren da bi trebao biti izuzet od davanja osiguranja sukladno članku 12.;
- (l) popis dokaza koje je dostavio vjerovnik;
- (m) izjavu predviđenu člankom 16. o tome je li vjerovnik drugim sudovima ili tijelima podnio zahtjev za istovrstan nacionalni nalog ili s obzirom na to je li takav nalog već dobiven ili odbijen te, ako je dobiven, opseg u kojem je proveden;
- (n) fakultativno navođenje bankovnog računa vjerovnika koji se treba koristiti za sva dužnikova dobrovoljna plaćanja tražbine;
- (o) izjava da su informacije koje je vjerovnik naveo u zahtjevu po njegovu saznanju točne i potpune i da je vjerovnik svjestan da sve namjerno netočne ili nepotpune izjave mogu dovesti do pravnih posljedica sukladno pravu države članice u kojoj je zahtjev podnesen ili odgovornosti na temelju članka 13.

3. Zahtjevu se prilaže relevantna pripadajuća dokumentacija i, kada je vjerovnik već ishodio presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu, preslika presude, sudske nagodbe ili vjerodostojne isprave koja ispunjava uvjete potrebne za utvrđivanje njegove vjerodostojnosti.

4. Zahtjev i priložena dokumentacija mogu se podnijeti bilo kojim sredstvima komunikacije, uključujući elektroničku komunikaciju, koja su dozvoljena u skladu s postupovnim pravilima države članice u kojoj je zahtjev podnesen.

Članak 9.

Pribavljanje dokaza

1. Sud donosi svoju odluku putem pisanog postupka na temelju informacija i dokaza koje je vjerovnik naveo u svom zahtjevu ili ih je priložio svom zahtjevu. Ako sud smatra da su dostavljeni dokazi nedostatni, može, ako je to dozvoljeno nacionalnim pravom, od vjerovnika zahtijevati da dostavi dodatne pisane dokaze.

2. Neovisno o stavku 1. i podložno članku 11. sud također može, pod uvjetom da se time nepotrebno ne odugovlači postupak, primijeniti bilo koju drugu prikladnu metodu pribavljanja dokaza koja je dostupna u okviru njegova nacionalnog prava, kao što je usmeno saslušanje vjerovnika ili njegova svjedoka (njegovih svjedoka) uključujući i putem videokonferencije ili drugog oblika komunikacijske tehnologije.

Članak 10.

Pokretanje postupka o meritumu stvari

1. Kada je vjerovnik podnio zahtjev za izdavanje naloga za blokadu prije pokretanja postupka o meritumu stvari, on pokreće taj postupak i dokaz tog pokretanja dostavlja sudu kojem je podnesen zahtjev za izdavanje naloga za blokadu u roku od 30 dana od datuma na koji je podnio zahtjev ili u roku od 14 dana od datuma izdavanja naloga, ovisno o tome koji je datum kasniji. Sud također može na zahtjev dužnika produljiti taj rok, primjerice kako bi stranama omogućio da se nagode u vezi s tražbinom te o tome na odgovarajući način obavješćuje obje strane.

2. Ako sud nije primio dokaz o pokretanju postupka u roku iz stavka 1., nalog za blokadu opoziva se ili prekida i strane se o tome na odgovarajući način obavješćuju.

Ako se sud koji je izdao nalog nalazi u državi članici izvršenja, opoziv ili prekid naloga u toj državi članici provodi se u skladu s pravom te države članice.

Kada se opoziv ili prekid treba provesti u državi članici koja nije država članica izdavanja, sud opoziva nalog za blokadu pomoću obrasca za opoziv uspostavljenog putem provedbenih akata donesenih u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 52. stavka 2. i obrazac za opoziv šalje nadležnom tijelu države članice izvršenja u skladu s člankom 29. To tijelo poduzima potrebne korake primjenom članka 23., prema potrebi, u svrhu provedbe opoziva ili prekida.

3. Za potrebe stavka 1., smatra se da je postupak o meritumu stvari pokrenut:

- (a) u trenutku u kojem je sudu podneseno pismo kojim se pokreće postupak ili pismo s izjednačenim učinkom, pod uvjetom da vjerovnik nakon toga nije propustio poduzeti korake koje je trebao poduzeti radi dostave pisma dužniku; ili
- (b) ako pismo mora biti dostavljeno prije njegova podnošenja sudu, u trenutku kada ga zaprimi tijelo zaduženo za dostavu, pod uvjetom da vjerovnik nakon toga nije propustio poduzeti korake koje je trebao poduzeti radi podnošenja pisma sudu.

Tijelo zaduženo za dostavu iz prvog podstavka točke (b) je prvo tijelo koje zaprimi pisma koja je potrebno dostaviti.

Članak 11.**Ex parte postupak**

Dužnika se ne obavješćuje o zahtjevu za nalog za blokadu niti ga se saslušaava prije izdavanja naloga.

Članak 12.**Osiguranje koje treba dati vjerovnik**

1. Prije izdavanja naloga za blokadu u slučaju kada vjerovnik još nije ishodio presudu, sudska nagodbu ili vjerodostojnu ispravu, sud zahtijeva od vjerovnika da dade osiguranje u dovoljnom iznosu kako bi se spriječila zlouporaba postupka predviđenog ovom Uredbom i osigurala naknada bilo kakve štete koju dužnik pretrpi zbog naloga, u mjeri u kojoj je vjerovnik odgovoran za takvu štetu sukladno članku 13.

Sud iznimno može odustati od zahtjeva navedenog u prvom podstavku ako smatra da davanje osiguranja iz tog podstavka nije primjereno s obzirom na okolnosti slučaja.

2. Kada je vjerovnik već ishodio presudu, sudska nagodbu ili vjerodostojnu ispravu, sud može prije izdavanja naloga od vjerovnika zahtijevati da dade osiguranje kako je navedeno u stavku 1. prvom podstavku ako to smatra potrebnim i primjerenim s obzirom na okolnosti slučaja.

3. Ako sud zahtijeva davanje osiguranja sukladno ovom članku, on obavješćuje vjerovnika o zahtijevanom iznosu i o prihvatljivim oblicima osiguranja sukladno pravu države članice u kojoj se sud nalazi. On naznačuje vjerovniku da će izdati nalog za blokadu nakon što se dade osiguranje u skladu s tim zahtjevima.

Članak 13.**Odgovornost vjerovnika**

1. Vjerovnik je odgovoran za bilo kakvu štetu prouzročenu dužniku nalogom za blokadu zbog pogreške od strane vjerovnika. Teret dokazivanja snosi dužnik.

2. U sljedećim slučajevima predmnijeva se pogreška vjerovnika ako vjerovnik ne dokaže suprotno:

(a) ako je nalog opozvan zbog toga što je vjerovnik propustio pokrenuti postupak o meritumu stvari, osim ako je taj propust bio posljedica dužnikova plaćanja tražbine ili drugog oblika nagodbe među stranama;

(b) ako je vjerovnik propustio zatražiti oslobođenje viška blokiranih sredstava kako je predviđeno člankom 27.;

(c) ako se naknadno ustanovi da izdavanje naloga nije bilo primjereno ili je bilo primjereno samo u manjem iznosu zbog vjerovnikova neispunjavanja svojih obveza prema članku 16.; ili

(d) ako je nalog opozvan ili je njegovo izvršenje prekinuto zbog toga što vjerovnik nije ispunio svoje obveze u okviru ove Uredbe u vezi s dostavom ili prijevodom dokumenata ili u vezi s izvršavanjem prvotno neizvršene dostave ili popravkom nedostatka prijevoda.

3. Neovisno o stavku 1., država članica može zadržati ili uvesti u svoje nacionalno pravo druge razloge ili vrste odgovornosti ili pravila o teretu dokazivanja. Svi drugi aspekti u vezi s vjerovnikovom odgovornošću prema dužniku koji nisu posebno obrađeni u stavku 1. ili 2. uređeni su nacionalnim pravom.

4. Pravo koje se primjenjuje na odgovornost vjerovnika je pravo države članice izvršenja.

Ako su računi blokirani u više država članica, pravo koje se primjenjuje na odgovornost vjerovnika je pravo države članice izvršenja:

- (a) u kojoj dužnik ima svoje uobičajeno boravište, kako je definirano u članku 23. Uredbe (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾; ili, u nedostatku toga,
 - (b) koja je najuže povezana sa slučajem.
5. Ovaj se članak ne bavi pitanjem eventualne odgovornosti vjerovnika prema banci ili bilo kojoj trećoj strani.

Članak 14.

Zahtjev za dobivanje informacija o računu

1. Kada je vjerovnik u državi članici ishodio izvršivu presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu kojom se od dužnika zahtijeva isplata tražbine vjerovnika te vjerovnik ima razloga vjerovati da dužnik ima jedan ili više računa u banci u određenoj državi članici, ali ne zna ni ime i/ili adresu banke ni IBAN, BIC ili neki drugi bankovni broj kojim se može identificirati banka, on može zatražiti da sud kojem je podnesen zahtjev za nalog za blokadu od tijela za informacije države članice izvršenja zatraži dobivanje informacija potrebnih za omogućavanje identifikacije banke ili banaka i jednog ili više računa dužnika.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, vjerovnik može podnijeti zahtjev iz tog podstavka kada presuda, sudska nagodba ili vjerodostojna isprava koju je vjerovnik ishodio još uvijek nije izvršiva i ako je iznos koji treba blokirati znatan, uzimajući u obzir relevantne okolnosti, a vjerovnik je dostavio dostatne dokaze da uvjeri sud da postoji hitna potreba za informacijama o računu jer bez tih informacija postoji opasnost da bi naknadno izvršenje tražbine vjerovnika u odnosu na dužnika vjerojatno bilo ugroženo i da bi to naposljetku moglo dovesti do znatnog pogoršanja financijske situacije vjerovnika.

2. Vjerovnik podnosi zahtjev iz stavka 1. u zahtjevu za nalog za blokadu. Vjerovnik obrazlaže zašto vjeruje da dužnik ima jedan ili više računa u banci u određenoj državi članici i dostavlja sve relevantne njemu dostupne informacije o dužniku i računu ili računima koje treba blokirati. Ako sud kojem je podnesen nalog za blokadu smatra da zahtjev vjerovnika nije dostatno obrazložen, on ga odbija.

3. Kada sud stekne uvjerenje da je zahtjev vjerovnika dobro obrazložen i da su svi uvjeti i zahtjevi za izdavanje naloga za blokadu ispunjeni, osim zahtjeva za informacijama navedenima u članku 8. stavku 2. točki (d), i, prema potrebi, zahtjeva za osiguranjem na temelju članka 12., sud šalje zahtjev za informacijama tijelu za informacije države članice izvršenja u skladu s člankom 29.

4. Kako bi se dobile informacije iz stavka 1., tijelo za informacije u državi članici izvršenja koristi jednu od metoda raspoloživih u toj državi članici sukladno stavku 5.

5. Svaka država članica svojem nacionalnom pravu stavlja na raspolaganje najmanje jednu od sljedećih metoda za dobivanje informacija iz stavka 1.:

- (a) obveza za sve banke na njezinu državnom području da na zahtjev tijela za informacije objave posjeduje li dužnik račun u tim bankama;

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze („Rim II”) (SL L 199, 31.7.2007., str. 40.).

- (b) pristup tijela za informacije relevantnim informacijama kada tijela javne vlasti ili uprave raspolazu tim informacijama u registrima ili na neki drugi način;
- (c) mogućnost za njezine sudove da obvežu dužnika da objavi u kojoj banci ili bankama na njezinu državnom području posjeduje jedan ili više računa, kada je takva obveza popraćena sudskim nalogom *in personam* kojim mu se zabranjuje povlačenje ili prijenos sredstava s njegovog računa ili s njegovih više računa do iznosa koji se treba blokirati nalogom za blokadu; ili
- (d) bilo koje druge metode koje su učinkovite i djelotvorne u svrhu dobivanja relevantnih informacija pod uvjetom da nisu nesrazmjerno skupe ili vremenski zahtjevne.

Neovisno o metodi ili metodama koje država članica stavi na raspolaganje, sva tijela uključena u dobivanje informacija djeluju u najkraćem roku.

6. Čim tijelo za informacije države članice izvršenja dobije informacije o računu, ono ih šalje sudu koji je podnio zahtjev u skladu s člankom 29.

7. Ako tijelo za informacije ne može dobiti informacije iz stavka 1., ono na odgovarajući način obavješćuje sud koji je podnio zahtjev. Kada je zbog nedostupnosti informacija o računu zahtjev za nalog za blokadu u potpunosti odbijen, sud koji je podnio zahtjev bez odgađanja oslobađa svako osiguranje koje je vjerovnik eventualno dao u skladu s člankom 12.

8. Kada je u skladu s ovim člankom banka dostavila informacije tijelu za informacije ili mu je odobren pristup informacijama o računu koje tijela javne vlasti ili uprave drže u registrima, obavijest dužnika o objavljivanju njegovih osobnih podataka odgađa se za 30 dana kako bi se spriječilo da rano obavješćivanje ugrozi učinak naloga za blokadu.

Članak 15.

Kamate i troškovi

1. Na zahtjev vjerovnika nalog za blokadu uključuje sve obračunane kamate prema pravu primjenjivom na tražbinu do datuma izdavanja naloga, pod uvjetom da iznos ili vrsta kamata nisu takvi da njihovo uključivanje predstavlja kršenje prevladavajućih obveznih odredaba u pravu države članice izdavanja.

2. Kada je vjerovnik već ishodio presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu, nalog za blokadu, na zahtjev vjerovnika, također uključuje troškove ishoda takve presude, nagodbe ili isprave, u mjeri u kojoj je utvrđeno da te troškove mora snositi dužnik.

Članak 16.

Paralelni zahtjevi

1. Vjerovnik ne smije na nekoliko sudova istodobno podnositi paralelne zahtjeve za nalog za blokadu protiv istog dužnika s ciljem osiguravanja iste tražbine.

2. U svojem zahtjevu za nalog za blokadu vjerovnik navodi je li bilo kojem drugom sudu ili tijelu podnio zahtjev za istovrstan nacionalni nalog protiv istog dužnika i s ciljem osiguravanja iste tražbine ili je već ishodio takav nalog. On također navodi sve zahtjeve za takav nalog koji su odbijeni kao neprihvatljivi ili neosnovani.

3. Ako vjerovnik ishodi istovrstan nacionalni nalog protiv istog dužnika i s ciljem osiguravanja iste tražbine tijekom postupka za izdavanje naloga za blokadu, o tome i o svakoj naknadnoj provedbi odobrenog nacionalnog naloga bez odgađanja obavješćuje sud. On također obavješćuje sud o svim zahtjevima za istovrstan nacionalni nalog koji su odbijeni kao neprihvatljivi ili neosnovani.

4. Kada je sud obaviješten da je vjerovnik već ishodio istovrstan nacionalni nalog, on razmatra, uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja, je li izdavanje naloga za blokadu, u potpunosti ili djelomično, i dalje prihvatljivo.

Članak 17.

Odluka o zahtjevu za nalog za blokadu

1. Sud kojem je podnesen zahtjev za nalog za blokadu ispituje jesu li ispunjeni uvjeti i zahtjevi utvrđeni u ovoj Uredbi.
2. Sud odlučuje o zahtjevu bez odgađanja, a najkasnije do isteka rokova utvrđenih u članku 18.
3. Kada vjerovnik nije dostavio sve potrebne informacije prema članku 8., sud može, osim ako je zahtjev nedvojbeno neprihvatljiv ili neosnovan, vjerovniku pružiti mogućnost da dopuni ili ispravi zahtjev u roku koji određuje sud. Ako vjerovnik ne dopuni ili ne ispravi zahtjev u navedenom roku, zahtjev se odbija.
4. Nalog za blokadu izdaje se u iznosu koji je opravdan dokazima iz članka 9. i u skladu s pravom primjenjivim na glavnu tražbinu te uključuje, kad je primjereno, kamate i/ili troškove sukladno članku 15.

Nalog se ni u kojem slučaju ne smije izdati u iznosu koji premašuje iznos koji je vjerovnik naveo u svojem zahtjevu.

5. Vjerovnika se obavješćuje o odluci o zahtjevu u skladu s postupkom predviđenim pravom države članice izdavanja za istovrsne nacionalne naloge.

Članak 18.

Rokovi za odluku o zahtjevu za nalog za blokadu

1. Kada vjerovnik još nije ishodio presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu, sud donosi svoju odluku do kraja desetog radnog dana nakon što je vjerovnik podnio ili, prema potrebi, dopunio svoj zahtjev.
2. Kada je vjerovnik već ishodio presudu, sudsku nagodbu ili vjerodostojnu ispravu, sud donosi svoju odluku do kraja petog radnog dana nakon što je vjerovnik podnio ili, prema potrebi, dopunio svoj zahtjev.
3. Kada sud utvrdi, sukladno članku 9. stavku 2., da je potrebno usmeno saslušanje vjerovnika i, ovisno o slučaju, njegova svjedoka (njegovih svjedoka), sud održava raspravu bez odgađanja i svoju odluku donosi do kraja petog radnog dana nakon održavanja rasprave.
4. U situacijama iz članka 12., rokovi utvrđeni u stavcima 1., 2. i 3. ovog članka primjenjuju se na odluku kojom se od vjerovnika zahtijeva da dade osiguranje. Sud bez odgađanja donosi svoju odluku o zahtjevu za nalog za blokadu nakon što je vjerovnik dao zahtijevano osiguranje.

5. Neovisno o stavcima 1., 2. i 3. ovog članka, u situacijama iz članka 14. sud donosi svoju odluku bez odgađanja nakon što je zaprimio informacije iz članka 14. stavka 6. ili 7., pod uvjetom da je vjerovnik do tada dao eventualno zahtijevano osiguranje.

Članak 19.

Oblik i sadržaj naloga za blokadu

1. Nalog za blokadu izdaje se korištenjem obrasca utvrđenog putem provedbenih akata donesenih u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 52. stavka 2. te nosi pečat, potpis i/ili bilo koju drugu potvrdu o vjerodostojnosti suda. Obrazac se sastoji od dva dijela:

- (a) dio A koji sadrži informacije utvrđene u stavku 2. koje treba dostaviti banci, vjerovniku i dužniku; i
- (b) dio B koji sadrži informacije utvrđene u stavku 3. koje treba dostaviti vjerovniku i dužniku uz informacije u skladu sa stavkom 2.

2. Dio A obuhvaća sljedeće informacije:

- (a) naziv i adresu suda te broj spisa predmeta;
- (b) pojedinosti o vjerovniku kako je naznačeno u članku 8. stavku 2. točki (b);
- (c) pojedinosti o dužniku kako je naznačeno u članku 8. stavku 2. točki (c);
- (d) naziv i adresu banke na koju se odnosi nalog;
- (e) ako je vjerovnik u zahtjevu dostavio broj računa dužnika, broj jednog ili više računa koje treba blokirati, i, prema potrebi, naznaku trebaju li se također blokirati bilo koji drugi računi koje dužnik ima u istoj banci;
- (f) prema potrebi, napomenu da je broj bilo kojeg računa koji treba blokirati dobiven putem zahtjeva u skladu s člankom 14. i da banka dotični broj ili brojeve, kada je to potrebno u skladu s člankom 24. stavkom 4. drugim podstavkom, dobiva od tijela za informacije države članice izvršenja;
- (g) iznos koji treba blokirati nalogom;
- (h) uputu banci da provede nalog u skladu s člankom 24.;
- (i) datum izdavanja naloga;
- (j) ako je vjerovnik u svojem zahtjevu naveo račun sukladno članku 8. stavku 2. točki (n), odobrenje banci sukladno članku 24. stavku 3. za oslobađanjem i prijenosom, ako to traži dužnik i dopušta zakon države članice izvršenja, sredstava do iznosa određenog u nalogu sa blokiranim računa na račun koji je vjerovnik naveo u svom zahtjevu;
- (k) informacije o tome gdje se može pronaći elektronička verzija obrasca za izjavu u skladu s člankom 25.

3. Dio B obuhvaća sljedeće informacije:

- (a) opis suštine predmeta i obrazloženje suda za izdavanje naloga;
- (b) iznos osiguranja koje je dao vjerovnik, ako je to bio slučaj;
- (c) prema potrebi, rok za pokretanje postupka o meritumu stvari i za dokazivanje sudu koji izdaje nalog da je takav postupak pokrenut;
- (d) prema potrebi, naznaku o tome koji dokumenti se moraju prevesti sukladno članku 49. stavku 1. drugoj rečenici;
- (e) prema potrebi, naznaku da je vjerovnik odgovoran za pokretanje izvršenja naloga te slijedom toga, prema potrebi, naznaku da je vjerovnik odgovoran za njegovo slanje nadležnom tijelu države članice izvršenja u skladu s člankom 23. stavkom 3. te za pokretanje dostave dužniku u skladu s člankom 28. stavcima 2., 3. i 4.; i
- (f) informacije o pravnim sredstvima koja su na raspolaganju dužniku.

4. Kada se nalog za blokadu odnosi na račune u različitim bankama, ispunjava se poseban obrazac za svaku banku (dio A sukladno stavku 2.). U tom slučaju obrazac za vjerovnika i dužnika (dijelovi A i B sukladno stavku 2. odnosno stavku 3.) u tom slučaju sadržava popis svih dotičnih banaka.

Članak 20.

Trajanje blokade

Sredstva blokirana nalogom za blokadu ostaju blokirana kako je predviđeno nalogom ili bilo kojom naknadnom izmjenom ili ograničenjem tog naloga sukladno poglavlju 4.:

- (a) do opoziva naloga;
- (b) do prekida izvršenja naloga; ili
- (c) dok mjera izvršenja odluke, sudske nagodbe ili vjerodostojne isprave, koju je vjerovnik ishodio u vezi s tražbinom koju je nalog za blokadu namjeravao osigurati, ne stupi na snagu u odnosu na sredstva blokirana nalogom.

Članak 21.

Žalba na odbijanje izdavanja naloga za blokadu

1. Vjerovnik ima pravo na žalbu protiv svake odluke suda kojom je njegov zahtjev za nalog za blokadu u cijelosti ili djelomično odbijen.
2. Takva žalba podnosi se u roku od 30 dana od datuma na koji je vjerovnik obaviješten o odluci iz stavka 1. Podnosi se sudu koji je dotična država članica priopćila Komisiji u skladu s člankom 50. stavkom 1. točkom (d).
3. Kada je zahtjev za nalog za blokadu odbijen u cijelosti, žalba se rješava u *ex parte* postupcima kako je predviđeno člankom 11.

POGLAVLJE 3.

PRIZNAVANJE, IZVRŠIVOST I IZVRŠENJE NALOGA ZA BLOKADU*Članak 22.***Priznavanje i izvršivost**

Nalog za blokadu izdan u jednoj državi članici u skladu s ovom Uredbom priznaje se u drugim državama članicama bez potrebe za bilo kakvim posebnim postupkom te je izvršiv u drugim državama članicama bez potrebe za izjavom o izvršivosti.

*Članak 23.***Izvršenje naloga za blokadu**

1. Podložno odredbama ovog poglavlja, nalog za blokadu izvršava se u skladu s postupcima primjenjivima na izvršenje istovrsnih nacionalnih naloga u državi članici izvršenja.

2. Sva tijela uključena u izvršenje djeluju bez odgađanja.

3. Kad je nalog za blokadu izdan u državi članici koja nije država članica izvršenja, dio A naloga kako je naznačeno u članku 19. stavku 2. i prazan standardni obrazac za izjavu na temelju članka 25. za potrebe stavka 1. ovog članka šalje se u skladu s člankom 29. nadležnom tijelu države članice izvršenja.

To slanje obavlja sud koji izdaje nalog ili vjerovnik, ovisno o tome tko je na temelju prava države članice izdavanja odgovoran za pokretanje postupka izvršenja.

4. U prilogu naloga prema potrebi se nalazi prijevod ili transliteracija na službeni jezik države članice izvršenja ili, kada u toj državi članici postoji više službenih jezika, na službeni jezik ili jedan od službenih jezika mjesta gdje se nalog treba provesti. Takav prijevod ili transliteraciju na raspolaganje stavlja sud koji izdaje nalog, uz upotrebu odgovarajuće jezične verzije standardnog obrasca iz članka 19.

5. Nadležno tijelo države članice izvršenja poduzima potrebne korake kako bi se nalog izvršio u skladu s njezinim nacionalnim pravom.

6. Kada se nalog za blokadu odnosi na više od jedne banke u istoj državi članici ili u različitim državama članicama, posebni obrazac za svaku banku, kako je navedeno u članku 19. stavku 4., šalje se nadležnom tijelu u odgovarajućoj državi članici izvršenja.

*Članak 24.***Provedba naloga za blokadu**

1. Banka kojoj je upućen nalog za blokadu provodi ga bez odgađanja nakon primitka naloga ili, kada je tako predviđeno pravom države članice izvršenja, odgovarajućeg naputka za provedbu naloga.

2. Kako bi provela nalog za blokadu, banka podložno odredbama članka 31. blokira iznos naveden u nalogu:

(a) osiguravanjem da se taj iznos ne prenosi ni povlači s jednog ili više računa navedenih u nalogu ili identificiranih u skladu sa stavkom 4.; ili

(b) kada je tako predviđeno nacionalnim pravom, prenošenjem tog iznosa na račun namijenjen za potrebe blokiranja.

Konačni blokirani iznos može podlijevati namiri transakcija koje su već u tijeku u trenutku u kojem banka primi nalog ili odgovarajući naputak. Međutim, takve transakcije koje su već u tijeku mogu se uzeti u obzir samo kada su namirene prije nego što banka izda izjavu na temelju članka 25. unutar rokova određenih u članku 25. stavku 1.

3. Neovisno o stavku 2. točki (a), banka je ovlaštena, na zahtjev dužnika, osloboditi blokirana sredstva i prenijeti ta sredstva na račun vjerovnika naveden u nalogu za potrebe plaćanja tražbine vjerovnika ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) takvo ovlaštenje banke posebno je navedeno u nalogu u skladu s člankom 19. stavkom 2. točkom (j);

(b) takvo oslobađanje i prijenos dopušteno je prema pravu države članice izvršenja; i

(c) u vezi s dotičnim računom ne postoje konkurentski nalozi.

4. Kada u nalogu za blokadu nije naveden broj odnosno brojevi računa dužnika, nego samo ime i drugi podaci o dužniku, banka ili drugi subjekt odgovoran za izvršenje naloga identificira račun ili račune dužnika pri banci navedenoj u nalogu.

Ako na temelju informacija iz naloga banka ili drugi subjekt ne mogu sa sigurnošću identificirati račun dužnika, banka:

(a) kada je u skladu s člankom 19. stavkom 2. točkom (f) u nalogu navedeno da su broj odnosno brojevi računa koji/koje treba blokirati dobiveni putem zahtjeva sukladno članku 14., dobiva taj broj odnosno te brojeve od tijela za informacije države članice izvršenja; i

(b) u svim drugim slučajevima, ne provodi nalog.

5. Provedba naloga ne utječe na sredstva na računu ili računima iz stavka 2. točke (a) koja premašuju iznos određen u nalogu za blokadu.

6. Kada, u vrijeme provedbe naloga za blokadu, sredstva na računu ili računima iz stavka 2. točke (a) nisu dovoljna da bi se blokirao puni iznos naveden u nalogu, nalog se provodi samo u iznosu dostupnom na računu ili računima.

7. Kada nalog za blokadu obuhvaća nekoliko dužnikovih računa unutar iste banke i ti računi sadrže sredstva koja premašuju iznos određen u nalogu, nalog se provodi prema sljedećem redoslijedu prioriteta:

(a) štedni računi isključivo na ime dužnika;

(b) tekući računi isključivo na ime dužnika;

(c) štedni računi na ime više osoba, podložno članku 30.;

(d) tekući računi na ime više osoba, podložno članku 30.

8. Kada valuta sredstava na računu ili računima iz stavka 2. točke (a) nije jednaka valuti u kojoj je izdan nalogu za blokadu, banka pretvara iznos naveden u nalogu u valutu sredstava upućivanjem na referentni devizni tečaj Europske središnje banke ili prodajni devizni tečaj za tu valutu središnje banke države članice izvršenja na dan i u vrijeme provedbe naloga te blokira odgovarajući iznos u valuti sredstava.

Članak 25.

Izjava u vezi s blokiranjem sredstava

1. Do kraja trećeg radnog dana nakon provedbe naloga za blokadu, banka ili drugi subjekt odgovoran za izvršenje naloga u državi članici izvršenja izdaje izjavu koristeći obrazac za izjavu uspostavljen putem provedbenih akata donesenih u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 52. stavka 2. u kojem se navodi jesu li i u kojoj su mjeri sredstva na računu ili računima dužnika blokirana i, ako jesu, s kojim je datumom nalog proveden. Ako, u iznimnim okolnostima, banka ili drugi subjekt ne mogu izdati izjavu u roku od tri radna dana, izdaju je čim prije moguće, ali najkasnije do kraja osmog radnog dana nakon provedbe naloga.

Izjava se šalje bez odgađanja u skladu sa stavcima 2. i 3.

2. Kada je nalog izdan u državi članici izvršenja, banka ili drugi subjekt odgovoran za izvršenje naloga šalje izjavu u skladu s člankom 29. sudu koji izdaje nalog te vjerovniku preporučenom poštom s potvrdom o primitku ili jednakovrijednim elektroničkim putem.

3. Kada je nalog izdan u državi članici koja nije država članica izvršenja, izjava se šalje u skladu sa stavkom 29. nadležnom tijelu države članice izvršenja, osim ako ga je izdalo to isto tijelo.

Do kraja prvog radnog dana nakon primitka ili izdavanja izjave, to tijelo šalje izjavu u skladu s člankom 29. sudu koji izdaje nalog te vjerovniku preporučenom poštom s potvrdom o primitku ili jednakovrijednim elektroničkim putem.

4. Banka ili drugi subjekt odgovoran za izvršenje naloga za blokadu na zahtjev dužnika otkriva dužniku pojedinosti naloga. Banka ili subjekt mogu to učiniti i u nedostatku takvog zahtjeva.

Članak 26.

Odgovornost banke

Svaka odgovornost banke u slučaju neispunjavanja njezinih obveza na temelju ove Uredbe uređena je pravom države članice izvršenja.

Članak 27.

Obveza vjerovnika da zatraži oslobođenje viška blokiranih sredstava

1. Vjerovnik je dužan poduzeti potrebne korake kako bi osigurao oslobođenje bilo kojeg iznosa koji, nakon provedbe naloga za blokadu, premašuje iznos određen u nalogu za blokadu:

(a) kada nalog obuhvaća nekoliko računa u istoj državi članici ili u različitim državama članicama; ili

(b) kada je nalog izdan nakon provedbe jednog ili više istovrsnih nacionalnih naloga protiv istog dužnika i s ciljem osiguranja iste tražbine.

2. Do kraja trećeg radnog dana nakon primitka bilo kakve izjave u skladu s člankom 25. koja pokazuje takvo blokiranje viška sredstava, vjerovnik, na najbrži način i koristeći obrazac za zahtjev za oslobodenje viška blokiranih sredstava, uspostavljen putem provedbenih akata donesenih u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 52. stavka 2., podnosi zahtjev za oslobodenje nadležnom tijelu države članice izvršenja u kojoj je došlo do blokiranja viška sredstava.

To tijelo nakon primitka zahtjeva bez odgađanja upućuje dotičnu banku da izvrši oslobodenje viška blokiranih sredstava. Prema potrebi primjenjuje se članak 24. stavak 7., obrnutim redoslijedom prioriteta.

3. Ovaj članak ne isključuje mogućnost države članice da svojim nacionalnim pravom predvidi da oslobodenje viška blokiranih sredstava s bilo kojeg računa koje se vodi na njezinu državnom području pokreće nadležno tijelo izvršenja te države članice po službenoj dužnosti.

Članak 28.

Dostava dužniku

1. Nalog za blokadu, drugi dokumenti iz stavka 5. ovog članka i izjava u skladu s člankom 25. dostavljaju se dužniku u skladu s ovim člankom.

2. Kada dužnik ima domicil u državi članici izdavanja, dostava se obavlja u skladu s pravom te države članice. Dostavu pokreće sud koji izdaje nalog ili vjerovnik, ovisno o tome tko je odgovoran za pokretanje dostave u državi članici izdavanja, do kraja trećeg radnog dana nakon dana primitka izjave u skladu s člankom 25. koja pokazuje da su iznosi blokirani.

3. Kada dužnik ima domicil u državi članici koja nije država članica izdavanja, sud koji izdaje nalog ili vjerovnik, ovisno o tome tko je odgovoran za pokretanje dostave u državi članici izdavanja, do kraja trećeg radnog dana nakon dana primitka izjave u skladu s člankom 25. koja pokazuje da su iznosi blokirani, šalje dokumente iz stavka 1. ovog članka u skladu s člankom 29. nadležnom tijelu države članice u kojoj dužnik ima domicil. To nadležno tijelo bez odgađanja poduzima potrebne korake kako bi se izvršila dostava dužniku u skladu s pravom države članice u kojoj dužnik ima domicil.

Kada je država članica u kojoj dužnik ima domicil jedina država članica izvršenja, dokumenti iz stavka 5. ovog članka šalju se nadležnom tijelu te države članice u vrijeme slanja naloga u skladu s člankom 23. stavkom 3. U takvom slučaju, to nadležno tijelo pokreće dostavu svih dokumenata navedenih u stavku 1. ovog članka do kraja trećeg radnog dana nakon dana primitka ili izdavanja izjave u skladu s člankom 25. koja pokazuje da su iznosi blokirani.

Nadležno tijelo obavješćuje sud koji izdaje nalog ili vjerovnika, ovisno o tome tko je poslao dokumente koji se trebaju dostaviti, o ishodu dostave dužniku.

4. Kada dužnik ima domicil u trećoj zemlji, dostava se obavlja u skladu s pravilima o međunarodnoj dostavi primjenjivima u državi članici izdavanja.

5. Sljedeći dokumenti dostavljaju se dužniku te im se prema potrebi prilaže prijevod ili transliteracija, kako je predviđeno člankom 49. stavkom 1.:

(a) nalog za blokadu, uz korištenje dijelova A i B obrasca iz članka 19. stavaka 2. i 3.;

(b) zahtjev za nalog za blokadu koji je vjerovnik podnio sudu;

(c) preslike svih dokumenata koje je vjerovnik podnio sudu kako bi ishodio nalog.

6. Kada se nalog za blokadu odnosi na više od jedne banke, dužniku se u skladu s ovim člankom dostavlja samo prva izjava u skladu s člankom 25. koja pokazuje da su iznosi blokirani. Dužnik se bez odgađanja obavješćuje o svakoj naknadnoj izjavi u skladu s člankom 25.

Članak 29.

Slanje dokumenata

1. Kada ova Uredba predviđa slanje dokumenata u skladu s ovim člankom, takvo slanje može se obaviti bilo kojim prikladnim sredstvom, pod uvjetom da je sadržaj primljenog dokumenta istinit i vjeran sadržaju poslanog dokumenta te da su svi podaci sadržani u njemu lako čitljivi.

2. Sud ili tijelo koje je zaprimilo dokumente u skladu sa stavkom 1. ovog članka, do kraja radnog dana koji slijedi nakon dana primitka, šalje potvrdu o primitku tijelu, vjerovniku ili banci koji su poslali dokumente na najbrži mogući način i koristeći standardni obrazac uspostavljen putem provedbenih akata donesenih u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 52. stavka 2.

Članak 30.

Blokada zajedničkih ili zastupničkih računa

Sredstva na računima čiji nositelj, u skladu s evidencijom banke, nije isključivo dužnik ili je njihov nositelj treća strana u ime dužnika ili dužnik u ime treće strane, mogu se blokirati na temelju ove Uredbe samo u onoj mjeri u kojoj mogu biti predmetom blokade na temelju prava države članice izvršenja.

Članak 31.

Iznosi izuzeti od blokade

1. Iznosi koji su izuzeti od pljenidbe na temelju prava države članice izvršenja izuzeti su od blokade na temelju ove Uredbe.

2. Kada su, na temelju prava države članice izvršenja, iznosi iz stavka 1. izuzeti od pljenidbe bez ikakvog zahtjeva dužnika, tijelo odgovorno za izuzeće takvih iznosa u toj državi članici po službenoj dužnosti izuzima odgovarajuće iznose od blokade.

3. Kada su, na temelju prava države članice izvršenja, iznosi iz stavka 1. ovog članka izuzeti od pljenidbe na zahtjev dužnika, ti se iznosi izuzimaju od blokade na zahtjev dužnika kako je predviđeno u članku 34. stavku 1. točki (a).

Članak 32.

Rangiranje naloga za blokadu

Nalog za blokadu u istom je rangu, ako rangiranje postoji, kao istovrstan nacionalni nalog u državi članici izvršenja.

POGLAVLJE 4.

PRAVNA SREDSTVA

Članak 33.

Pravna sredstva dužnika protiv naloga za blokadu

1. Na zahtjev dužnika nadležnom sudu države članice izdavanja nalog za blokadu opoziva se ili se, prema potrebi, mijenja zbog sljedećih razloga:

- (a) nisu ispunjeni uvjeti ili zahtjevi utvrđeni u ovoj Uredbi;
- (b) nalog, izjava na temelju članka 25. i/ili drugi dokumenti iz članka 28. stavka 5. nisu dostavljeni dužniku u roku od 14 dana od blokade njegovog računa odnosno njegovih računa;
- (c) dokumenti dostavljeni dužniku u skladu s člankom 28 ne ispunjavaju jezične zahtjeve iz članka 49. stavka 1.;
- (d) blokirani iznosi koji su premašili iznos naloga nisu oslobođeni u skladu s člankom 27.;
- (e) tražbina čije je izvršenje vjerovnik želio osigurati nalogom plaćena je u cijelosti ili djelomično;
- (f) tražbina čije je izvršenje vjerovnik želio osigurati nalogom odbačena je presudom o meritumu stvari; ili
- (g) presuda o meritumu stvari je ukinuta ili je poništena sudska nagodba ili vjerodostojna isprava čije je izvršenje vjerovnik želio osigurati nalogom.

2. Na zahtjev dužnika nadležnom sudu države članice izdavanja preispituje se odluka koja se odnosi na osiguranje u skladu s člankom 12. zbog neispunjenja uvjeta ili zahtjeva iz tog članka.

Kada na temelju takvog pravnog sredstva sud zahtijeva od vjerovnika da daje osiguranje ili dodatno osiguranje, članak 12. stavak 3. prva rečenica primjenjuje se prema potrebi, a sud navodi da će se nalog za blokadu opozvati ili izmijeniti ako zahtijevano (dodatno) osiguranje ne bude dano u roku koji je odredio sud.

3. Pravno sredstvo koje se traži na temelju stavka 1. točke (b) odobrava se ako se prvotno neizvršena dostava ne izvrši u roku od 14 dana od obavješćivanja vjerovnika o zahtjevu dužnika za pravno sredstvo na temelju stavka 1. točke (b).

Ako prvotno neizvršena dostava nije već izvršena drugim sredstvima, smatra se izvršenom za potrebe procjene treba li se odobriti pravno sredstvo na temelju stavka 1. točke (b):

- (a) ako vjerovnik od tijela zaduženog za dostavu na temelju prava države članice izdavanja zatraži da dostavi dokumente dužniku; ili
- (b) kada je dužnik u svojem zahtjevu za pravno sredstvo naveo da je suglasan s time da preuzme dokumente na sudu države članice izdavanja i kada je vjerovnik bio odgovoran za pribavljanje prijevoda, ako vjerovnik pošalje tom sudu sve prijevode koji se zahtijevaju sukladno članku 49. stavku 1.

Tijelo zaduženo za dostavu na temelju prava države članice izdavanja na zahtjev vjerovnika sukladno točki (a) drugog podstavka ovog stavka bez odgađanja dostavlja dokumente dužniku preporučenom poštom s potvrdom o primitku na adresu koju je dužnik naveo u skladu s ovim člankom stavkom 5. ovog članka.

Kada je vjerovnik bio odgovoran za pokretanje dostave dokumenata iz članka 28., prvotno neizvršena dostava može se izvršiti samo ako vjerovnik dokaže da je poduzeo sve korake koje je bio dužan poduzeti kako bi se izvršila početna dostava dokumenata.

4. Pravno sredstvo koje se traži na temelju stavka 1. točke (c) odobrava se ako vjerovnik ne osigura dužniku prijevode koji se zahtijevaju u skladu s ovom Uredbom u roku od 14 dana od obavješćivanja vjerovnika o zahtjevu dužnika za pravno sredstvo na temelju stavka 1. točke (c).

Stavak 3. drugi i treći podstavak primjenjuju se prema potrebi.

5. U svojem zahtjevu za pravno sredstvo na temelju stavka 1. točaka (b) i (c), dužnik navodi adresu na koju se mogu slati dokumenti i prijevodi iz članka 28. u skladu sa stavcima 3. i 4. ovog članka ili, alternativno, navodi da je suglasan s time da preuzme dokumente na sudu države članice izdavanja.

Članak 34.

Pravna sredstva dužnika protiv izvršenja naloga za blokadu

1. Neovisno o člancima 33. i 35., na zahtjev dužnika nadležnom sudu ili, kada je tako predviđeno nacionalnim pravom, nadležnom tijelu izvršenja u državi članici izvršenja, izvršenje naloga za blokadu u toj državi članici:

(a) ograničuje se zbog toga što bi određeni iznosi koji se drže na računu trebali biti izuzeti od pljenidbe u skladu s člankom 31. stavkom 3., ili zbog toga što računi izuzeti od pljenidbe nisu bili uzeti u obzir ili nisu bili propisno uzeti u obzir u provedbi naloga u skladu s člankom 31. stavkom 2.; ili

(b) prekida se zbog sljedećeg:

i. blokirani račun isključen je iz područja primjene ove Uredbe sukladno članku 2. stavcima 3. i 4.;

ii. izvršenje presude, sudske nagodbe ili vjerodostojne isprave, koje je vjerovnik nastojao osigurati nalogom, odbijeno je u državi članici izvršenja;

iii. izvršivost presude, čije je izvršenje vjerovnik nastojao osigurati nalogom, suspendirana je u državi članici izdavanja; ili

iv. primjenjuje se članak 33. stavak 1. točka (b), (c), (d), (e), (f) ili (g). Prema potrebi primjenjuje se članak 33. stavci 3., 4. i 5.

2. Na zahtjev dužnika nadležnom sudu u državi članici izvršenja, izvršenje naloga za blokadu u toj državi članici prekida se ako je očito protivan javnom poretku (ordre public) države članice izvršenja.

*Članak 35.***Ostali pravna sredstva na raspolaganju dužniku i vjerovniku**

1. Dužnik ili vjerovnik mogu podnijeti sudu koji je izdao nalog za blokadu zahtjev za izmjenu ili opoziv naloga zbog toga što su se promijenile okolnosti na osnovi kojih je nalog izdan.
2. Sud koji je izdao nalog za blokadu također može, kada je to dopušteno pravom države članice izdavanja, po službenoj dužnosti izmijeniti ili opozvati nalog zbog promijenjenih okolnosti.
3. Dužnik i vjerovnik mogu na temelju činjenice da su se dogovorili da će se nagoditi u vezi s tražbinom zajedno podnijeti zahtjev sudu koji je izdao nalog za blokadu za izmjenu ili opoziv naloga ili nadležnom sudu države članice izvršenja ili, kada je tako predviđeno nacionalnim pravom, nadležnom tijelu izvršenja u toj državi članici za prekid ili ograničavanje izvršenja naloga.
4. Vjerovnik može podnijeti nadležnom sudu države članice izvršenja ili, kada je tako predviđeno nacionalnim pravom, nadležnom tijelu izvršenja u toj državi članici zahtjev za izmjenu izvršenja naloga za blokadu koji se sastoji od prilagodbe izuzeća koje se primjenjuje u toj državi članici sukladno članku 31. na osnovi toga što su ostala izuzeća već bila primijenjena u dovoljno velikom iznosu u vezi s jednim ili nekoliko računa koji se vode u jednoj ili više država članica te je stoga prilagodba primjerena.

*Članak 36.***Postupci za pravna sredstva sukladno člancima 33., 34., i 35.**

1. Zahtjev za pravno sredstvo sukladno članku 33., 34. ili 35. podnosi se korištenjem obrasca za pravno sredstvo uspostavljenog putem provedbenih akata donesenih u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 52. stavka 2. Zahtjev se može podnijeti u bilo kojem trenutku i bilo kojim sredstvima komunikacije, uključujući elektronička sredstva, koja su dozvoljena u skladu s postupovnim pravilima države članice u kojoj je zahtjev podnesen.
2. O zahtjevu se obavješćuje druga strana.
3. Osim kada je zahtjev podnesen od strane dužnika sukladno članku 34. stavku 1. točki (a) ili sukladno članku 35. stavku 3., odluka o zahtjevu izdaje se nakon što su obje strane dobile mogućnost predstaviti svoj slučaj, uključujući putem odgovarajućih sredstava komunikacijske tehnologije koja su dostupna i prihvaćena prema nacionalnom pravu svake uključene države članice.
4. Odluka se izdaje bez odgađanja, ali najkasnije 21 dan nakon što je sud ili, kada je tako predviđeno nacionalnim pravom, nadležno tijelo izvršenja, primilo sve informacije potrebne za svoju odluku. Strane se obavješćuju o odluci.
5. Odluka o opozivu ili izmjeni naloga za blokadu i odluka o ograničenju ili prekidu izvršenja naloga za blokadu izvršiva je odmah.

Kada je zahtjev za pravno sredstvo podnesen u državi članici izdavanja, sud, u skladu s člankom 29., bez odgađanja šalje odluku o pravnom sredstvu nadležnom tijelu države članice izvršenja koristeći se obrascem uspostavljenim putem provedbenih akata donesenih u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 52. stavka 2. To tijelo, odmah nakon primitka, osigurava provedbu odluke o pravnom sredstvu.

Kada se odluka o pravnom sredstvu odnosi na bankovni račun u državi članici izdavanja, ona se provodi u pogledu tog bankovnog računa u skladu s pravom države članice izdavanja.

Kada je zahtjev za pravno sredstvo podnesen u državi članici izvršenja, odluka o pravnom sredstvu provodi se u skladu s pravom države članice izvršenja.

Članak 37.

Pravo na žalbu

Svaka strana ima pravo na žalbu protiv odluke izdane sukladno članku 33., 34., ili 35. Takva žalba podnosi se korištenjem obrasca za žalbe uspostavljenog putem provedbenih akata donesenih u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 52. stavka 2.

Članak 38.

Pravo na davanje osiguranja umjesto blokade

1. Na zahtjev dužnika:

- (a) sud koji je izdao nalog za blokadu može narediti oslobađanje blokiranih sredstava ako dužnik daje tom sudu osiguranje u iznosu tog naloga, ili alternativno jamstvo u obliku prihvatljivom prema pravu države članice u kojoj se sud nalazi i u vrijednosti koja je najmanje jednaka tom iznosu;
- (b) nadležni sud ili, kada je tako predviđeno nacionalnim pravom, nadležno tijelo izvršenja države članice izvršenja može prekinuti izvršenje naloga za blokadu u državi članici izvršenja ako dužnik daje tom sudu ili tijelu osiguranje u iznosu blokiranom u toj državi članici, ili alternativno jamstvo u obliku prihvatljivom prema pravu države članice u kojoj se sud nalazi čija je vrijednost najmanje jednaka tom iznosu.

2. Članci 23. i 24. primjenjuju se prema potrebi na oslobađanje blokiranih sredstva. O davanju osiguranja umjesto blokade obavješćuje se vjerovnik u skladu s nacionalnim pravom.

Članak 39.

Prava trećih strana

- 1. Pravo treće strane na osporavanje naloga za blokadu uređuje se pravom države članice izdavanja.
- 2. Pravo treće strane na osporavanje izvršenja naloga za blokadu uređuje se pravom države članice izvršenja.
- 3. Ne dovodeći u pitanje druga pravila o nadležnosti utvrđena pravom Unije ili nacionalnim pravom, za svaki postupak koji pokreće treća strana:
 - (a) radi osporavanja naloga za blokadu nadležni su sudovi države članice izdavanja; i
 - (b) radi osporavanja izvršenja naloga za blokadu u državi članici izvršenja nadležni su sudovi države članice izvršenja ili, kada je tako predviđeno nacionalnim pravom te države članice, nadležno tijelo izvršenja.

POGLAVLJE 5.

OPĆE ODREDBE

Članak 40.

Legalizacija ili druge slične formalnosti

U kontekstu ove Uredbe ne zahtijeva se legalizacija ni bilo koja druga formalnost.

Članak 41.

Pravno zastupanje

Zastupanje od strane odvjetnika ili drugog pravnog stručnjaka u postupku ishođenja naloga za blokadu nije obvezno. U postupcima sukladno poglavlju 4., zastupanje od strane odvjetnika ili drugog pravnog stručnjaka nije obvezno osim ako je, prema pravu države članice suda ili tijela kojem se podnosi zahtjev za pravno sredstvo, takvo zastupanje obvezno neovisno o državljanstvu ili domicilu stranaka.

Članak 42.

Sudske naknade

Sudske naknade u postupku ishođenja naloga za blokadu ili pravnog sredstva protiv naloga nisu više od naknada za ishođenje istovrsnog nacionalnog naloga ili pravnog sredstva protiv takvog nacionalnog naloga.

Članak 43.

Troškovi koje snose banke

1. Banka ima pravo od vjerovnika ili dužnika zatražiti plaćanje ili povrat troškova nastalih u provedbi naloga za blokadu samo kada, prema pravu države članice izvršenja, banka ima pravo na takvu isplatu ili povrat u odnosu na istovrsne nacionalne naloge.

2. Naknade koje banke zaračunavaju za pokrivanje troškova iz stavka 1. utvrđuju se uzimajući u obzir složenost provedbe naloga za blokadu i ne mogu biti više od naknada zaračunanih za provedbu istovrsnih nacionalnih naloga.

3. Naknade koje banke zaračunavaju za pokrivanje troškova pružanja informacija o računu sukladno članku 14. ne mogu biti više od stvarno nastalih troškova i, prema potrebi, ne mogu biti više od naknada zaračunanih za pružanje informacija o računu kada se radi o istovrsnim nacionalnim nalogima.

Članak 44.

Naknade koje zaračunavaju nadležna tijela

Naknade koje zaračunava svako nadležno tijelo ili drugo tijelo u državi članici izvršenja uključeno u obradu ili izvršenje naloga za blokadu ili u pružanje informacija o računu sukladno članku 14. utvrđuju se na temelju raspona naknada ili drugog niza pravila koje unaprijed utvrdi svaka država članica i u kojima se transparentno utvrđuju primjenjive naknade. Pri utvrđivanju tog raspona ili drugog niza pravila država članica može uzeti u obzir iznos naloga i složenost povezanu s njegovom obradom. Prema potrebi, naknade ne mogu biti veće od naknada zaračunanih u vezi s istovrsnim nacionalnim nalogima.

Članak 45.

Rokovi

Kada, u iznimnim okolnostima, sud ili uključeno nadležno tijelo ne mogu poštovati rokove predviđene člankom 14. stavkom 7., člankom 18., člankom 23. stavkom 2., člankom 25. stavkom 3. drugom rečenicom, člankom 28. stavcima 2., 3. i 6., člankom 33. stavkom 3. i člankom 36. stavcima 4. i 5., sud ili nadležno tijelo poduzimaju korake koji se zahtijevaju tim odredbama što je prije moguće.

Članak 46.**Odnos prema nacionalnom postupovnom pravu**

1. Sva postupovna pitanja koja nisu posebno obrađena u ovoj Uredbi uređuju se pravom države članice u kojoj se postupak provodi.
2. Učinci pokretanja stečajnog postupka na pojedinačne mjere izvršenja, kao što je izvršenje naloga za blokadu, uređuju se pravom države članice u kojoj je pokrenut stečajni postupak.

Članak 47.**Zaštita podataka**

1. Osobni podaci pribavljeni, obrađeni ili poslani u okviru ove Uredbe moraju biti prikladni i relevantni te ne smiju biti preopširni u odnosu na svrhu za koju su pribavljeni, obrađeni ili poslani i mogu se upotrebljavati samo za tu svrhu.
2. Nadležno tijelo, tijelo za informacije i svaki drugi subjekt odgovoran za izvršenje naloga za blokadu ne smije pohranjivati podatke iz stavka 1. nakon razdoblja potrebnog za svrhu za koju su pribavljeni, obrađeni ili poslani, koje u svakom slučaju nije dulje od šest mjeseci od završetka postupka, i tijekom tog razdoblja osigurava odgovarajuću zaštitu tih podataka. Ovaj stavak ne primjenjuje se na podatke koje obrađuju ili pohranjuju sudovi pri izvršavanju pravosudnih funkcija.

Članak 48.**Odnos prema ostalim instrumentima**

Ova Uredba ne dovodi u pitanje:

- (a) Uredbu (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, osim kako je predviđeno u članku 10. stavku 2., članku 14. stavcima 3. i 6., članku 17. stavku 5., članku 23. stavcima 3. i 6., članku 25. stavcima 2. i 3., članku 28. stavcima 1., 3., 5. i 6., članku 29., članku 33. stavku 3., članku 36. stavcima 2. i 4. i članku 49. stavku 1. ove Uredbe;
- (b) Uredbu (EU) br. 1215/2012;
- (c) Uredbu (EZ) br. 1346/2000;
- (d) Direktivu 95/46/EZ, osim kako je predviđeno u članku 14. stavku 8. i članku 47. ove Uredbe;
- (e) Uredbu (EZ) br. 1206/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾;
- (f) Uredbu (EZ) br. 864/2007, osim kako je predviđeno u članku 13. stavku 4. ove Uredbe.

Članak 49.**Jezici**

1. Svim dokumentima navedenima u članku 28. stavku 5. točkama (a) i (b) koje treba dostaviti dužniku i koji nisu na službenom jeziku države članice u kojoj dužnik ima domicil ili, kada ta država članica ima više službenih jezika, na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika mjesta u kojem dužnik ima domicil ili na drugom jeziku koji on razumije prilaže se prijevod ili transliteracija u jedan od tih jezika. Dokumenti navedeni u članku 28. stavku 5. točki (c) ne prevode se, osim ako sud iznimno odluči da se određeni dokumenti trebaju prevesti ili transliterirati kako bi se dužniku omogućilo da ostvari svoja prava.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima („dostava pismena”), i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 (SL L 324, 10.12.2007., str. 79.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1206/2001 od 28. svibnja 2001. o suradnji između sudova država članica u izvođenju dokaza u građanskim ili trgovačkim stvarima (SL L 174, 27.6.2001., str. 1.).

2. Svi dokumenti koji se upućuju sudu ili nadležnom tijelu na temelju ove Uredbe također mogu biti na bilo kojem drugom službenom jeziku institucija Unije ako je dotična država članica navela da može prihvatiti takav drugi jezik.
3. Svaki prijevod obavljen u skladu s ovom Uredbom mora učiniti osoba kvalificirana za prevođenje u jednoj od država članica.

Članak 50.

Informacije koje pružaju države članice

1. Države članice do 18. srpnja 2016. Komisiji priopćuju sljedeće informacije:
 - (a) sudove određene kao nadležne za izdavanje naloga za blokadu (članak 6. stavak 4.);
 - (b) tijelo određeno kao nadležno za pribavljanje informacija o računu (članak 14.);
 - (c) načine pribavljanja informacija o računu koji su na raspolaganju u okviru njihovog nacionalnog prava (članak 14. stavak 5.);
 - (d) sudove kojima se podnosi žalba (članak 21.);
 - (e) tijelo ili tijela određena kao nadležna za primanje, slanje i dostavu naloga za blokadu i drugih dokumenata prema ovoj Uredbi (članak 4. točka 14.);
 - (f) tijelo nadležno za izvršenje naloga za blokadu u skladu s poglavljem 3.;
 - (g) u kojoj se mjeri zajednički i zastupnički računi mogu blokirati u okviru njihovog nacionalnog prava (članak 30.);
 - (h) pravila koja se primjenjuju na iznose izuzete od pljenidbe u okviru nacionalnog prava (članak 31.);
 - (i) imaju li, prema njihovom nacionalnom pravu, banke pravo na zaračunavanje naknada za provedbu istovrsnih nacionalnih naloga ili za pružanje informacija o računu i, ako je tako, koja strana je obvezna privremeno i u konačnici platiti te naknade (članak 43.);
 - (j) raspon naknada ili drugi niz pravila kojima se utvrđuju primjenjive naknade koje zaračunava bilo koje nadležno tijelo ili drugo tijelo uključeno u obradu ili izvršenje naloga za blokadu (članak 44.);
 - (k) je li bilo koji rang dodijeljen istovrsnim nacionalnim nalogima u okviru nacionalnog prava (članak 32.);
 - (l) sudove ili, prema potrebi, tijelo za izvršenje, nadležne za odobravanje pravnog sredstva (članak 33. stavak 1., članak 34. stavak 1. ili 2.);
 - (m) sudove kojima se podnosi žalba, rok, ako je propisan, u kojem se takva žalba mora podnijeti prema nacionalnom pravu i događaj koji označava početak tog roka (članak 37.);

- (n) navođenje sudskih naknada (članak 42.); i
- (o) jezike koji su prihvaćeni za prijevod dokumenata (članak 49. stavak 2.).

Države članice obavješćuju Komisiju o svim naknadnim promjenama tih informacija.

2. Komisija omogućuje da informacije bilo kojim odgovarajućim sredstvima budu dostupne javnosti, posebno preko Europske pravosudne mreže u građanskim i trgovačkim stvarima.

Članak 51.

Uspostava i naknadno mijenjanje obrazaca

Komisija donosi provedbene akte kojima se uspostavljaju i naknadno mijenjaju obrasci iz članka 8. stavka 1., članka 10. stavka 2., članka 19. stavka 1., članka 25. stavka 1., članka 27. stavka 2., članka 29. stavka 2., članka 36. stavka 1., članka 36. stavka 5. drugog podstavka i članka 37. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 52. stavka 2.

Članak 52.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 53.

Praćenje i preispitivanje

1. Komisija do 18. siječnja 2022. podnosi Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o primjeni ove Uredbe, uključujući procjenu o sljedećem:

- (a) trebaju li se financijski instrumenti uključiti u područje primjene ove Uredbe, i
- (b) mogu li iznosi uplaćeni na dužnikov račun nakon provedbe naloga biti predmet blokade na temelju naloga.

Izvješću se, prema potrebi, prilaže prijedlog izmjene ove Uredbe i procjena utjecaja izmjena koje bi se provele.

2. Za potrebe stavka 1. države članice prikupljaju i stavljaju na raspolaganje Komisiji na zahtjev informacije o:

- (a) broju zahtjeva za nalog za blokadu i broju slučajeva u kojima je nalog bio izdan;
- (b) broju zahtjeva za pravno sredstvo prema člancima 33. i 34. i, ako je moguće, broju slučajeva u kojima je pravno sredstvo bilo odobreno; i
- (c) broju žalbi podnesenih sukladno članku 37. i, ako je moguće, broju slučajeva u kojima je takva žalba bila uspješna.

POGLAVLJE 6.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 54.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 18. siječnja 2017., uz iznimku članka 50., koji se primjenjuje od 18. srpnja 2016.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2014.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

D. KOURKOULAS
